

Anna Pentikäinen

TULIRUUKKI 2013 – TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN JA
UUSIEN KÄVIJÄRYHMIEN SAAVUTTAMINEN SEN AVULLA

Matkailun koulutusohjelma
2013

TULIRUUKKI 2013 – TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN JA UUSIEN KÄVIJÄRYHMIEN SAAVUTTAMINEN SEN AVULLA

Pentikäinen, Anna
Satakunnan ammattikorkeakoulu
Matkailun koulutusohjelma
Joulukuu 2013
Ohjaaja: Ruoho, Jaana
Sivumäärä: 57
Liitteitä: 12

Asiasanat: tapahtuma, tapahtuman järjestäminen, kohderyhmä, projekti

---

Tämän opinnäytetyön aiheena oli järjestää 4.10.2013 TULIruukki -tapahtuma Leineperin ruukilla ja tuoda sen avulla uusia kävijöitä alueelle. Pääkohderyhmiksi valittiin lapsiperheet sekä 26- 40 – vuotiaat aikuiset. Pääteemoina olivat tuli, valo ja muinaiset taidot. Tavoitteena oli tutkia onko tapahtumanjärjestämisen avulla mahdollista saavuttaa uusia kävijäryhmiä matkailualueelle. Tapahtumalla haluttiin myös tarjota uusia elämyksiä Leineperin ruukin vakiokävijöille sekä edesauttaa perinnetaitojen ja – tietojen siirtymistä uusille sukupolville. Tapahtuma järjestettiin ensimmäisen kerran. Opinnäytetyön tilaajana toimi Ulvilan kaupunki ja se järjestettiin osana Villages Full of Treasures hanketta.

Työ toteutettiin toiminnallisena opinnäytetyönä ja sen kirjallisessa osuudessa pyrittiin raportoimaan kattavasti tapahtumanjärjestämisen eri vaiheita. Teoriaosuudessa käsiteltiin tapahtumia yleisesti, tapahtumien järjestämistä, yleisötapahtumia projekteina sekä kohderyhmäajattelua. Työssä kerrottiin myös Villages Full of Treasures hankkeesta, Leineperin ruukista ja Ulvilan kaupungista.

TULIruukkia toteuttamassa oli kymmeniä eri alan ammattilaisia ja koko ohjelma oli suunniteltu tapahtuman teemojen mukaiseksi. Tapahtuma eteni pääasiassa suunnitelmien mukaan ja kävijöitä oli, perustuen liikenteenohjauksen laskentaan, noin 3000. Tapahtuma-aika oli 18.00–24.00.

Työn tutkimuksellinen osuus toteutettiin tapahtumavieraiden palautekyselynä sekä haastattelemalla Leineperin toimijoita. Palautekyselyyn vastanneita oli erittäin vähän kävijämäärään verrattuna, mutta toimijoista lähes jokainen tapahtumassa ollut vastasi haastattelukysymyksiin. Saatujen vastausten perusteella tapahtuma oli osallistujien ja järjestäjien mielestä onnistunut. Tulosten perusteella voitiin myös todeta, että tapahtumajärjestämisellä on mahdollisuus vaikuttaa alueiden kävijäryhmiin.

TULIRUUKKI 2013- EVENT MANAGEMENT AND REACHING NEW TARGET GROUPS

Pentikäinen, Anna

Satakunnan ammattikorkeakoulu, Satakunta University of Applied Sciences

Degree Programme in tourism

December 2013

Supervisor: Ruoho, Jaana

Number of pages: 57

Appendices: 12

Keywords: event, event management, target group, project

The subject of this thesis was to organize event TULIruukki on October 4th 2013 around the area of Leineperi Ironworks and to bring new visitors to the area. The main target groups were chosen to be families with children and adults aged 26-40. The most important themes in the event were fire, light and ancient skills. The aim was to inspect if it is possible to reach new visitors for the tourism destination by organizing event. New experiences wanted to be brought for the areas regular customers and to help traditional skills and – knowledge to continue further to new generations. The event was organized for the first time. The orderer of the thesis was the city of Ulvila and the event was organized as a part of the project Villages Full of Treasures.

The thesis was implemented as an operational thesis and in its written part, different phases of event management were tried to be extensively reported. The theory contained events as general, event management, events as projects and the basics of target groups. In the thesis were also information about the project Villages Full of Treasures, Leineperi Ironworks and the City of Ulvila.

There were dozens of professionals from different fields to implement the event and the whole program was planned to match the themes of the event. The event passed off mostly as planned and based on the calculation of the traffic management, the number of visitors was approximately 3000. The event took place between 18.00 pm and 12.00 am.

Research of the thesis was executed as a survey for the event's visitors and by interviewing the entrepreneurs and other players in Leineperi. Responses for the survey were very few, in comparison the amount of visitors, but almost all players who were in the event, were interviewed. Based on received answers, on the organizer's and the visitor's behalf the event was successful. According to the results could also be noted, that with event management can have effect on reaching new visitor to the tourism destination.

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	TOIMINNALLINEN OPINNÄYTETYÖ.....	7
3	TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN	8
3.1	Tapahtuma.....	8
3.2	Onnistunut tapahtuma	9
3.2.1	Strategiset kysymykset	10
3.2.2	Operatiiviset kysymykset	11
3.3	Yleisötapahtuma projektina	12
3.4	Koderyhmä ja sen saavuttaminen	13
4	LÄHTÖKOHDAT TAPAHTUMALLE TULIRUUKKI	14
4.1	Ideasta toteutukseen	14
4.2	Ulvilan Kaupunki.....	15
4.3	Villages Full of Treasures	15
4.4	Leineperin ruukki.....	16
5	TULIRUUKIN SUUNNITTELU.....	17
5.1	Projektin käynnistäminen.....	17
5.2	Resurssit ja vastuuhenkilöt	17
5.3	Budjetti.....	19
5.4	Ohjelman suunnittelu ja hankinta	21
5.5	Markkinointiviestintä.....	26
5.5.1	Internet ja sosiaalinen media	26
5.5.2	Muu mainonta	28
5.5.3	Hankkeen näkyvyys markkinointiviestinnässä.....	32
5.6	Käytännön organisointi ja aikataulutus.....	33
5.6.1	Tarvikehankinnat.....	34
5.6.2	Luvat ja ilmoitukset.....	35
5.7	Tapahtuman riskit ja turvallisuus.....	36
6	TAPAHTUMAN TOTEUTUS	38
6.1	Valmistelevat työt	38
6.2	TULIRuukki.....	40
6.3	Tapahtuman purku	41
7	TAPAHTUMAN JÄLKIMARKKINOINTI.....	42
8	TUTKIMUSAINEISTON HANKINTA JA TYÖSTÄMINEN.....	43
8.1	Palautekysely	43

8.2	Palautekyselyn tulokset ja niiden analysointi	44
8.3	Haastattelu.....	48
8.4	Haastattelujen tulokset ja niiden analysointi.....	49
8.5	Tutkimustulosten yhteenveto	51
9	TYÖN LUOTETTAVUUSTARKASTELU	51
10	POHDINTA.....	53
	LÄHTEET	56
	LIITTEET	

1 JOHDANTO

Onko tapahtumia järjestämällä mahdollista saavuttaa uusia kävijäryhmiä matkailukohteeseen? Tämä opinnäytetyö keskittyy tapahtuman järjestämiseen ja siihen kuinka sen avulla voi vaikuttaa nuorempien sukupolvien tutustumiseen Leineperin ruukialueeseen. Onnistumalla uusien kävijöiden saavuttamisessa, on perinteisten taitojen säilymisellä ja kulttuurihistoriallisesti merkittävän alueen arvostamisella parempi mahdollisuus siirtyä sukupolvelta toiselle. Tutkimuksen alussa oletuksena on, että Leineperin ruukilla vierailee lähinnä eläkeikäisiä ihmisiä ja tavoitteena on tuoda alueelle lapsiperheitä ja nuorempia aikuisia.

Opinnäytetyöni päätavoitteena on järjestää onnistunut TULRuukki tapahtuma Leineperin ruukilla tapahtuman suunnittelun pohjautuessa Helena Vallon ja Eija Häyrisen tähtiteoriaan onnistuneesta tapahtumasta. Tapahtuman järjestäminen on myös toteutettu heidän tapahtuman järjestämismallin mukaisesti sisältäen kolme vaihetta: suunnitteluvaihe, toteutusvaihe ja jälkimarkkinointivaihe. Samalla pyrin itse saamaan mahdollisimman paljon tietoa tapahtuman järjestämisestä yleensä jota voin mahdollisesti hyödyntää myöhemmin työelämässäni. Tavoitteena on myös saada paikalle mahdollisimman paljon kävijöitä joille Leineperin ruukialue ei ole entuudestaan kovin tuttu ja tapahtuman pääkohderyhmiksi onkin määritelty lapsiperheet sekä noin 26- 40 vuotiaat aikuiset.

Opinnäytetyöraportin teoriaosuudessa käsitellään tapahtumia yleisesti, niiden onnistumista, yleisötapahtumaa projektina sekä kohderyhmäajattelua. Lisäksi raportissa tullaan tarkastelemaan TULRuukin taustaorganisaatioita ja tapahtumamiljöötä. Työn tutkimuksellisessa osuudessa tarkastellaan kuinka uusien kävijäryhmien saavuttaminen on onnistunut sekä itse tapahtuman onnistumista kokonaisuudessaan. Tutkimustehtävänä on siis tapahtuman järjestäminen sekä selvittää kuinka tapahtuman järjestämisellä voi saavuttaa uusia kävijäryhmiä matkailualueelle. Toteutan työn pääasiallisesti toiminnallisena opinnäytetyönä ja laadullisena tutkimuksena. Tutkimusmenetelminä käytän haastattelua sekä kyselylomaketta.

2 TOIMINNALLINEN OPINNÄYTETYÖ

Toiminnallinen opinnäytetyö on vaihtoehto ammattikorkeakoulun tutkimukselliselle opinnäytetyölle ja se on tutkimukseen verrattuna työelämälähtöisempi tapa tehdä opinnäytetyö. Toiminnallinen opinnäytetyö voi olla esimerkiksi ammatilliseen käyttöön suunnattu ohjeistus tai vaikkapa jonkin tapahtuman tuottaminen. Erilaisia toteutustapoja on runsaasti, kuten esimerkiksi kirja, kansio, cd-rom, kotisivut tai tapahtuma. Tärkeää toiminnallisessa opinnäytetyössä kuitenkin on, että osataan yhdistää käytännön toteutus ja sen raportointi tutkimusviestinnän keinoin. Opinnäytetyön tekijän tulee pystyä yhdistämään ammatillinen teoreettinen tieto ammatilliseen käytäntöön, pohtimaan alan teorioiden ja niiden käsitteiden avulla kriittisesti käytännön ratkaisuja ja niiden avulla kehittämään oman alansa ammattikulttuuria. (Vilka & Airaksinen 2004, 9, 42.)

Halusin toteuttaa opinnäytetyöni toiminnallisena, koska olen havainnut käytännönläheisen opiskelun olevan minulle tehokkain tapa oppia uutta. Toteuttamalla TULI-ruukki tapahtuman saan myös kokemusta ja tietoa itselleni tärkeästä matkailualan osa-alueesta, tapahtumanjärjestämisestä. Samalla voin käytännössä soveltaa jo oppimiani tietoja alasta. Toiminnallisella opinnäytetyöllä on suositeltavaa olla olemassa toimeksiantaja, koska toimeksiannettu opinnäytetyö lisää vastuuntuntoa ja opettaa projektinhallintaan. Merkittävänä etuna toimeksiannetussa opinnäytetyössä on myös sen tukeminen toteuttajansa ammatillista kehitystä työelämälähtöisyytensä vuoksi. Se tarjoaa myös mahdollisuuden päästä tutustumaan sen hetkisen työelämän tarpeisiin ja taidollisiin vaatimuksiin. Ulvilan kaupungin ja Villages Full of Treasures hankkeen toimiessa opinnäytetyöni toimeksiantajina tämä toteutui myös minun kohdallani. Toisaalta taas toimeksiannetussa opinnäytetyössä saattaa käydä niin, että työmäärä on huomattavasti suurempi kuin ammattikorkeakoulun asettamat opintomäärät edellyttävät. Myös minun opinnäytetyöni kanssa kävi näin, mutta koen sen lähinnä hyödyllisenä omaa ammatillista tulevaisuuttani ajatellen. (Vilka & Airaksinen 2004, 16-18.)

3 TAPAHTUMAN JÄRJESTÄMINEN

3.1 Tapahtuma

Voidaksemme määritellä minkälainen on onnistunut tapahtuma, tulee ensin selvittää mikä on tapahtuma. Tapahtumia on järjestetty jo muinaisessa historiassa jolloin ne olivat lähinnä uskonnollisten tapahtumien juhlimista sekä johtajien tapa hallita kansaansa. Tänä päivänä tapahtumien kirjo on laajempi ihmisten järjestäessä esimerkiksi syntymäpäiviä, vuosipäiviä ja häitä. Tapahtumilla voi olla suuri vaikutus järjestettävällä alueella, kuten esimerkiksi turismi voi kasvaa tapahtumien myötä tapahtuman isäntäalueella. Razaq, Walters & Rashid (2003, 4) määrittelevät tapahtuman yhteisön kokoontumiseksi tai tilaisuudeksi joka keskittyy tiettyyn teemaan ja järjestetään määriteltynä aikana vuosittain tai harvemmin. Vallo & Häyrinen (2008, 58- 59, 95) taas toteavat tapahtuman olevan aina tilaisuus, oli se sitten minkä tyyppinen tai -kokoinen tahansa. Perusasioiden, kuten esimerkiksi aikataulun, tarjoilun ja tapahtumapaikan on oltava kunnossa kaikenlaisissa tilaisuuksissa. He myös toteavat tapahtuman olevan prosessi joka koostuu kolmesta eri vaiheesta: suunnitteluvaihe, toteutusvaihe ja jälkimarkkinointivaihe.

Tapahtumia on paljon erilaisia ja ne voidaan luokitella esimerkiksi tapahtuman sisällön ja toteuttamistavan mukaan. Vallo & Häyrinen (2008, 57) mukaan tapahtumat voidaan lajitella sisältönsä puolesta pääsääntöisesti asia- ja viihdetapahtumiin sekä niiden yhdistelmiin. Asiatapahtumiin kuuluu esimerkiksi seminaarit ja kokoukset, viihdetapahtumiin festivaalit ja erilaiset henkilökohtaiset juhlat. Shone ja Parry (2008, 4) taas määrittelevät neljä erilaista tapahtumalajia; vapaa-aika tapahtumat joihin kuuluu muun muassa urheilutapahtumat, kulttuurisidonnaiset tapahtumat esimerkiksi seremoniat ja perinnetapahtumat, järjestölliset tapahtumat kuten poliittiset - ja hyväntekeväisyystapahtumat sekä henkilökohtaiset tapahtumat eli häät, syntymäpäivät ja muut merkkipäivät. Vaikka määritelmiä olisi useampiakin, tärkeintä on, että ryhdyttäessä suunnittelemaan tapahtumaa tiedetään mistä tapahtumassa on kyse ja mihin sillä pyritään. (Vallo & Häyrinen 2008, 57.) TULIruukin voisi monipuolisuutensa puolesta luokitella viihdetapahtumaksi joka sisälsi elementtejä muun muassa perinne-, musiikki- ja asiatapahtumista.

Toteuttamistavan mukaan tapahtumat voidaan jakaa neljään eri tapaan: itse rakennettu tapahtuma, ostettu tapahtuma, ketjutettu tapahtuma sekä kattotapahtuma. Itse rakennettu tapahtuma on käytännössä kokonaan organisaation itsensä järjestämä ja vaatii suuren työpanoksen. TULruukki kuten muutkin Villages Full of Treasuresin tapahtumista rakennettiin itse alusta loppuun. Suurimpana etuna tämänkaltaisessa tavassa järjestää tapahtuma on se, että järjestäjällä on täysi valta päättää tilaisuuden luonteesta. Haasteellista kuitenkin on suuri työmäärä ja vastuu sekä mahdollinen osaamisen tai kokemuksen puute. TULruukki oli ensimmäinen järjestämäni tapahtuma, joten minun kohdallani edellä mainitut haasteet pitivät hyvin paikkansa. Tapahtumatoimistolta ostettu tapahtuma taas varmistaa tapahtuman järjestämisen ammattitaidon ja järjestävän tahon helppouden, mutta tuo paljon enemmän kustannuksia verrattuna itse järjestettävään tapahtumaan.

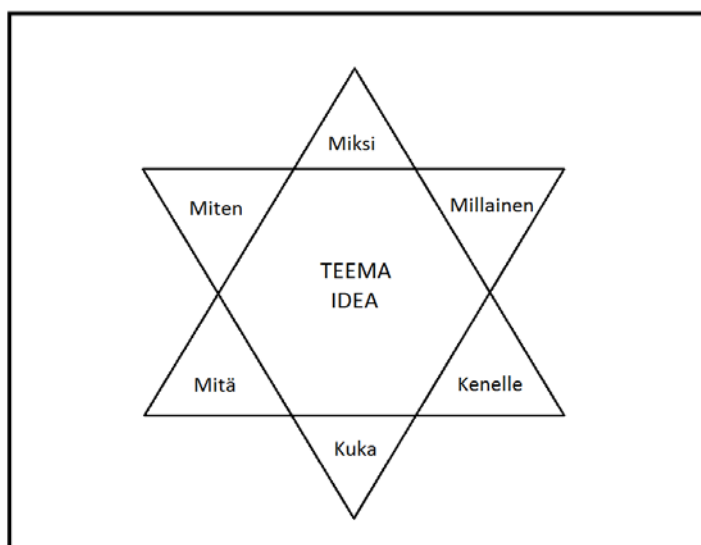
Ketjutetun tapahtuman ideana on, että organisaatio ostaa valmiita tapahtuman osia ja linkittää ne yhteen toimivaksi kokonaisuudeksi. Myös tässä tavassa on etuna helppous sekä tieto tulevista kustannuksista, mutta haasteellista saattaa olla yhtenäisen kokonaisuuden luominen osista. Kattotapahtumalla tarkoitetaan tapahtumaa jossa tema ostetaan ikään kuin valmiina. Esimerkkinä kattotapahtumasta voisi olla jääkiekon MM-kisat tai jalkapallo-ottelu. Tässäkin tavassa järjestää tapahtuma on viehättyksenä sen helppous, mutta toisaalta taas tapahtuma vaatii aina sisälleen rakennetun räätälöidyn tapahtumapaketin ja isännöinnin. Lisähaasteena kattotapahtumien hyödyntämisessä on, ettei järjestäjä pysty vaikuttamaan itse kattotapahtuman muutoksiin. Esimerkkinä voisi olla Formulakilpailun keskeyttäminen kovan sateen vuoksi. (Vallo & Häyrinen 2008, 57- 62.)

3.2 Onnistunut tapahtuma

”Onnistuneen tapahtuman tuntee. Sen aistii sielun joka sopukassa. Tunnelma tapahtumassa on ainutkertainen ja se saa osallistujat ja isännät hyrisemään. Onnistuneessa tapahtumassa on sekä tunne että ajatus kohdallaan.” (Vallo & Häyrinen 2008, 93.)

Kauhanen, Juurakko & Kauhanen (2002, 35) kehottavat yleisötapahtuman ideoinnissa ja valmisteluissa etsimään vastaukset seuraaviin kysymyksiin: miksi - mikä on tapahtuman tavoite, mitä - mikä on tapahtuman sisältö eli tuote/palvelu, missä - tapahtumapaikka, milloin - tapahtuman ajankohta, kenelle - tapahtuman kohderyhmä, miten - resurssit ja organisaatio, mielikuva - järjestävän yhteisön ja kumppaneiden imago. Onnistuneen yleisötapahtuman aikaansaamiseksi edellä mainittujen elementtien tulisi olla tasapainossa keskenään.

Vallon & Häyrisen (2008, 93- 98) määritelmä onnistuneen tapahtuman järjestämisestä perustuu samankaltaiseen ajatteluun Kauhasten ja Juurakon kanssa. Se kuitenkin erottaa toisistaan tapahtumanjärjestämisen strategiset eli keskeisimmät kysymykset ja operatiiviset eli tapahtuman toteuttamista koskevat kysymykset. Määritelmä on kuvattu (kuvio 1) tähtimallina muodostuen kahdesta kolmiosta, strategisesta ja operatiivisesta. Kumpikin kolmio sisältää kolme kysymystä joihin tulee olla vastaukset ennen tapahtuman suunnitteluun ryhtymistä.

Kuvio1. Vallo & Häyrisen onnistuneen tapahtuman tähtimalli (2008, 97.)

3.2.1 Strategiset kysymykset

Strategisessa kolmiossa kysytään miksi ja kenelle tapahtuma järjestetään sekä mitä järjestetään. On mietittävä tarkkaan syytä tapahtuman järjestämiselle ja mitä organisaatio haluaa tapahtumalla tai tapahtumassa viestiä.

Ellei vastausta näihin yksinkertaisiin kysymyksiin löydy, ei tapahtumaa todennäköisesti kannata edes järjestää. TULIruukin suhteen syy tapahtuman järjestämiselle oli selvä - pyrittiin saamaan uusia kävijäryhmiä Leineperin Ruukille. Lisäksi haluttiin tarjota ihmisille jotain uutta ja erilaista monille jo tutussa miljöössä sekä samalla jakaa kulttuuriperinnöllistä tietoutta uusille sukupolville. Kysymyksellä kenelle tapahtuma järjestetään, pyritään saamaan selville tapahtuman kohderyhmät. Aiheellinen kysymys liittyen kohderyhmään on myös se, kuinka tavoite saadaan toteutumaan ja toivottu viesti perille juuri valitulle kohderyhmälle. TULIruukin tärkeimmiksi kohderyhmiksi valittiin lapsiperheet sekä 26- 40 -vuotiaat aikuiset. Suunnittelemalla tapahtuman sisältö kohderyhmiä kiinnostavaksi, saattavat he kiinnostua myös kulttuuriperinteistä jolloin sen jatkuminen sukupolvelta toiselle varmistuu. Viimeisellä strategisella kysymyksellä pyritään saamaan selville mitä ollaan järjestämässä. Ensimmäisenä tulee pohtia mikä on tapahtuman luonne ja virallisuusaste eli onko tapahtuma asia- viihde vai yhdistelmä tapahtuma. Lisäksi kartoitetaan esimerkiksi mahdollisten kattotapahtumien käyttö. TULIruukin ollessa osa Villages Full of Treasures hankkeessa järjestettävää tapahtumasarjaa, oli selvää, että se tulisi olemaan perinteitä vaaliva yhdistelmä tapahtuma ohjelman painottuessa kuitenkin viihteellisyyteen. (Vallo & Häyrinen 2008, 93 -94.)

Vastaukset strategisen kolmion kysymyksiin pitää saada organisaation johdolta tai siltä taholta jolla on tarve tapahtuma järjestää. Itse sain TULIruukin suunnittelussa vastaukset tähtimallin strategisen kolmion kysymyksiin Eija Kannistolta ja hankkeen projektipäälliköltä Rosanna Telarannalta. He olivat juuri se taho jolta vastaukset tulikin saada. Kolmesta strategisesta kysymyksestä syntyy yleensä vastaus siihen mikä on tapahtuman idea jonka ympärille tapahtuman suunnittelu aloitetaan. TULIruukin kohdalla ideaksi tuli uudenlaisen tapahtumakonseptin luominen tutulle alueelle uusien kävijäryhmien saavuttamiseksi. (Vallo & Häyrinen 2008, 94.)

3.2.2 Operatiiviset kysymykset

Vallon & Häyrisen (2008, 95- 96) onnistuneen tapahtuman tähtimallin operatiivisen kolmion kysymykset ovat miten tapahtuma järjestetään, millainen tapahtuman ohjelma tai sisältö on ja kuka tapahtumassa toimii isäntänä.

Ensimmäinen kysymys selventää sitä, miten tapahtuma toteutetaan ja resursoidaan. Tehdäänkö tapahtuma itse vai ostetaanko tapahtuman järjestäminen organisaation ulkopuolelta. Kuinka saadaan tapahtuman idea näkymään läpi tapahtuman? Oli selvää, että TULIruukki järjestettäisiin itse ja resurssit määräytyisivät lähinnä hankkeen budjetin mukaisesti.

Tavoitteena TULIruukilla oli uusien kävijäryhmien saavuttaminen, joten ohjelma tuli tavoitteen onnistumiseksi suunnitella erityisesti kohderyhmä huomioon ottaen. Toinen operatiivinen kysymys vastaa tarkemmin juuri siihen millainen tapahtuman sisältö ja ohjelma tulee olemaan. Tähän kysymykseen keskitytään tutkimuksen osiossa 5.3 – Ohjelman suunnittelu ja hankinta. Vastaus kolmanteen operatiivisen kolmion kysymyksistä määrittää sen, kuka on tapahtumasta vastuussa ja toimii isäntänä. TULIruukin järjestäjänä vastuu tapahtuman järjestämisestä kuului minulle, mutta itse tapahtumassa isäntinä toimi lisäksi Eija Kannisto ja Rosanna Telaranta. Operatiivisen kolmion kysymysten vastaukset vastaavat siihen mikä on tapahtuman teema. Teemasta muodostuu yhtenäinen tapahtumailme aina kutsusta jälkimarkkinointiin. TULIruukin keskeisempänä teemana oli tuli. Muita teemoja tapahtumalla olivat esimerkiksi valo, perinteet, erätaidot ja seppämystiikka. (Vallo & Häyrinen 2008, 95-97.)

Edellä mainitut kuusi kysymystä muodostavat kaksi kolmiota, joiden täytyy olla keskenään tasapainossa. Jonkun kulman ollessa vahvempi kuin toinen, tasapaino häiriintyy ja jokin tapahtuman osa-alue toimii jonkun toisen taas ontuessa. Tästä seuraa tapahtuman toimimattomuus joka on läsnäolijoiden aistittavissa. Kaksi tapahtumakolmiota asetettaessa päällekkäin, ne muodostavat tähden joka on merkki onnistuneesta tapahtumasta. (Vallo & Häyrinen 2008, 97.)

3.3 Yleisötapahtuma projektina

Kai Ruuskan (2007, 19- 23) mukaan projektin voisi määrittää olevan joukko ihmisiä ja muita resursseja, jotka ovat tilapäisesti koottu yhteen suorittamaan tiettyä tehtävää. Projekteilla on aina kiinteä budjetti ja aikataulu. Muita projektille ominaisia piirteitä ovat esimerkiksi tavoite, elinkaari, riskit ja epävarmuus. Kauhanen, Juurakko &

Kauhasen (2002, 24- 25) mukaan edellä mainittujen lisäksi projektille tyypillisiä piirteitä ovat vaiheistus, muutos, seurannaisperiaate eli edellisen vaiheen vaikuttaminen seuraavan vaiheen tehtäviin, sekä ainutkertaisuus. Myös Kettunen (2009, 16) korostaa projektin ainutlaatuisuutta näin: ”Tärkein projektin määrittelevä seikka on ainutlaatuisuus. Projekti on kehityshanke, joka sisältää omat erityispiirteensä ja poikkeaa siten toisista vastaavista kehityshankkeista.”

TULIruukki, kuten lähes poikkeuksetta kaikki tapahtumat, järjestettiin projektina. Projektit jaetaan useaan vaiheeseen suunnittelun ja toteuttamisen helpottamiseksi. Keskeisimpiä osioita ovat projektin alustava valinta, päätös aloittaa projekti, eli projektin perustaminen, tausta ja esiselvitykset, projektin suunnittelu, toteutettavuuden ja riskien arviointi, projektin toteutus, projektin päättäminen ja projektin arviointi. Saadessani TULIruukin järjestettäväkseni oli projektin alustava valinta -vaihe jo käyty läpi. Projektissa oltiin toisessa vaiheessa eli projektin perustamisessa. Tämän jälkeen tapahtuman järjestäminen eteni pääsääntöisesti vaiheittain edellä mainittujen osioiden mukaisesti. (Kauhanen, Juurakko & Kauhanen 2002, 26.)

3.4 Koderyhmä ja sen saavuttaminen

Bergström & Leppäsen (2009, 150) mukaan ”Segmentointi on erilaisten asiakasryhmien etsimistä ja valintaa markkinoinnin kohteeksi niin, että valitun kohderyhmän arvostukset ja tarpeet tuntien pystytään tyydyttämään ne kilpailijoita paremmin ja kannattavasti. Segmentti on asiakasryhmä, johon kuuluvilla ostajilla on vähintään yksi ostamiseen liittyvä yhteinen piirre”. Segmentointikriteerejä ovat esimerkiksi demografiset (ikä, sukupuoli, koulutus, ammatti, asuinpaikka, uskonto, varallisuus), elämäntyyli (asenteet, persoonallisuus, harrastukset, kiinnostuksen kohteet), asiakassuhde (ostomäärä, ostotiheys, ostouskollisuus, asiakastyytyväisyys), sekä kuluttajan tarpeet ja hänen hakemansa hyödyt. Yrityksen, tai tässä tapauksessa tapahtumanjärjestäjäorganisaation, tulisi siis segmentoida asiakkaita löytääkseen asiakasryhmiä eli potentiaalisia kohderyhmiä. Mahdollisista kohderyhmistä valitaan ne, jotka ovat suosioisimmat. Tärkeää on, ettei pyritä saavuttamaan kaikkien mielenkiintoa vaan valitaan vain muutama kohderyhmä.

Tällä tavoin yrityksen resurssit riittävät palvelemaan segmenttien erilaisia tarpeita kilpailukykyisesti. (Bergström ym. 2009, 151- 154.)

TULIruukin, kuten myös muiden Villages Full of Treasures hankkeen tapahtumien pääasiallinen segmentointi ja kohderyhmien valinta oli määritelty jo hankkeen aloitusvaiheessa. Pääkohderyhmät olivat siis lapsiperheet ja nuorehkot aikuiset. Yhdessä Eija Kanniston kanssa päädyimme määrittelemään nuorehkot aikuiset ikävälille 26-40. Kohderyhmien täsmällinen määrittely kannattaa tehdä, koska tapahtuman sisällön ja koko markkinoinnin ratkaisee se, mille ryhmälle idea on ajateltu. Näiden kahden kohderyhmän mukaan minun tuli toteuttaa TULIruukki kokonaisuudessaan. (Vilka & Airaksinen 2003, 40.) Vallo & Häyrisen (2008, 111- 114) mukaan hyvä tapahtumanjärjestäjä osaa asettua kohderyhmänsä asemaan. On tärkeää tiedostaa ettei aina se mistä itse on kiinnostunut ja nauttii kohtaa kohderyhmien mielenkiintoa. Tätä periaatetta pidän itse erittäin tärkeänä ja noudatin sitä melko tiukasti koko tapahtuman suunnittelun ajan. Tästä esimerkkinä en TULIruukkiin halunnut Savipakariin esiintymään raskasta musiikkia soittavaa orkesteria, vaikka itse sellaisesta pidänkin ja ehdokkaita oli useampia. Kyseisen tyyppinen musiikki ei olisi mielestäni sopinut tarpeeksi hyvin tapahtuman teemaan. Tuskin myöskään valtaosa kohderyhmiin kuuluvista olisi viihtynyt Savipakarilla niin hyvin kuin nyt, kun paikalla kuultiin perinteikästä, tuttua ja kevyempää musiikkia.

4 LÄHTÖKOHDAT TAPAHTUMALLE TULIRUUKKI

4.1 Ideasta toteutukseen

Alkuvuodesta 2013 etsiessäni työpaikkaa koulutusohjelmaan kuuluvaa työharjoittelujaksoa varten, oli tarkoitukseni löytää harjoittelupaikka, joka harjoittelun jälkeen toimisi myös tilaajana opinnäytetyölleni. Ulvilan kaupunki tarjosi tähän hyvän mahdollisuuden ja aloitin harjoitteluni toukokuussa 2013. Pian aloittamiseni jälkeen harjoitteluohjaajani Eija Kannisto tarjosi minulle mahdollisuutta toteuttaa saman vuoden lokakuussa järjestettävä TULIruukki tapahtuma. Olin jo aikaisemmin suunnitellut toteuttavani opinnäytetyöni tapahtumanjärjestämisestä, joten suostuin tehtävään.

Tapahtuma oli määrä toteuttaa osana Ulvilan kaupungin hallinnoimaa Villages Full of Treasures hanketta.

4.2 Ulvilan Kaupunki

Ulvilan kaupunki sijaitsee Satakunnassa Kokemäenjoen varrella ja se on matkailullisesti tunnettu muun muassa keskiaikaisista Hansamarkkinoista sekä lukuisista kulttuurihistoriallisesti merkittävistä kohteista, kuten esimerkiksi Friitalan nahkatehtaasta ja Leineperin Ruukista. Ulvilassa on asukkaita 13280 ja kaupunginjohtajana toimii Jukka Moilanen. (Ulvilan kaupungin www-sivut 2013; Väestörekisterikeskuksen www-sivut 2013)

4.3 Villages Full of Treasures

Villages Full of Treasures on kansainvälinen kylätapahtumien kehittämishanke joka on alkanut vuoden 2012 keväällä ja loppuu vuoden 2013 lopulla. Hanke on Ulvilan kaupungin hallinnoima ja saa rahoitusta Karhuseutu Ry:ltä sekä Ely-keskuksen kautta EU:n maaseudun kehittämisrahastosta. Mukana hankkeessa on kuusi toimintaryhmää kolmesta eri maasta; Karhuseutu Ry Suomesta, Kaunas District Liettuasta sekä Říčansko, Krajina srdce, Zálabí ja Podlipansko Tsekistä. Hankevetäjänä hankkeessa toimii Rosanna Telaranta. Pääasiallisesti hankkeen toimet kohdistuvat Ulvilassa sijaitsevaan Leineperin kylään jossa sijaitsee Leineperin ruukin matkailualue. (Teema-ruukkien www-sivut 2013)

Hankkeen ideana on esimerkiksi kehittää matkailutoimintaa kylissä, edesauttaa perinnetaitojen siirtymistä uusille sukupolville, saada matkailualueille uusia kävijäryhmiä ja opettaa hyödyntämään kansainvälisiä suhteita ja osaamista. Hankkeen konkreettisina tavoitteina on ollut esimerkiksi valmistaa Leineperin kylämatkailutoimijoille yhtenäinen asustus ja pakkausmateriaalit, järjestää viisi TEEMAruukki -tapahtumaa joista TULIruukki on yksi, osallistua Liettuan ja Tsekin vastaaviin hankkeissa toteutettuihin tapahtumiin sekä suunnitella ja toteuttaa Leineperiin erityisesti lapsiperheille omatoimimatkailuun sopiva ohjelmapalvelu. Viimeisimpänä mainittu on toteutettu aartenetsintäratana.

Aikaisemmin järjestetyt TEEMARuukki -tapahtumat ovat vuonna 2012 heinäkuussa METALLRuukki, huhtikuussa 2013 PÄÄSIÄISruukki ja elokuussa 2013 EKORuukki. TULRuukki järjestettiin 4.10.2013 ja tulossa on vielä JOULURuukki 14-15.12.2013. Syksyllä 2013 Villages Full of Treasures oli mukana kansainvälisessä hankkeiden välisessä The Nordic-Baltic Leader Cooperation Award -kilpailussa jossa suoriutui finaaliin asti. (Teemaruukkien www-sivut 2013)

4.4 Leineperin ruukki

Leineperin ruukkikylä sijaitsee Ulvilassa Satakunnassa ja siellä asuu noin 250 asukasta. Leineperi on tunnettu lähinnä Leineperin ruukkialueesta jonka historia ulottuu aina 1700-luvulle saakka, jolloin alueella toimi tunnettu rautaruukki. Alueella on paljon rakennuksia rautaruukin ajalta ja niitä on entisöity museoviraston toimesta niin, että nykypäivänä niissä on mahdollista harjoittaa erilaista toimintaa. Esimerkiksi meijerirakennuksessa sijaitsee infopiste, vuokrattava kylätila ja käsityöyrittäjän työtilat. Seppien vanhoissa asunnoissa eli seppien mökeissä toimii yhteensä seitsemän käsityöyrittäjää ja lisäksi mökkeihin on sijoitettu yhdistystoimintaa sekä olympiavoittaja Kaarlo Kangasniemen urheilumuseo. Muita alueen tärkeimpiä rakennuksia ovat Savipakari jossa toimii lounaskahvila, Kankipaja jota vuokrataan juhliin ja tapahtumiin, vanha koulu joka toimii lähinnä kyläläisten virkistymiskäytössä sekä kultuurihistoriallisesti erittäin merkittävä masuunirakennus joita on Suomessa vain kaksi. (Leineperin ruukin www-sivut; Uusi-Seppä 2013, 343.)

Leineperissä käy vuosittain arviolta noin 30,000 vierailijaa, suurin osa tapahtumien aikaan. (Korkeaoja henkilökohtainen tiedonanto 24.10.2013) Kullaan kotiseutu- ja museoyhdistys järjestää alueella vuosittain kolme tapahtumaa: kevät-, syys- ja joulutorin. Lisäksi alueella käy ryhmiä ja yksityisiä matkailijoita. Leineperissä järjestetään myös muita tapahtumia, kuten loppukesän Lähiruokatorit, antiikkimessut ja motoristikokoukset kesäkeski- ja loppukesäviikoina. Alueella järjestetään myös erilaisia näyttelyitä kuten Metallitaidenäyttely kesäisin ja vaihtuvat näyttelyt meijerirakennuksen juustokellarissa. (Leineperin ruukin www-sivut 2013)

5 TULIRUUKIN SUUNNITTELU

5.1 Projektin käynnistäminen

Idea TULIruukista oli ollut Leineperin toimijoiden mielessä jo jonkin aikaa, ja se oli päätetty pitää yhtenä Villages Full of Treasures -hankkeen TEEMAruukkitapahtumana. Toukokuussa 2013 ryhmä hankkeessa mukana olevia Leineperin yrittäjiä sekä hankkeen vastuuhenkilöitä olivat Liettuassa osana hanketta järjestettävässä tapahtumassa. Tuolla matkalla oli idea TULIruukista vahvistunut ja kehittynyt. Myöhemmin toukokuussa otin tehtävän TULIruukin järjestämisestä opinnäytetyönäni vastaan Eija Kanniston sitä minulle tarjotessa. Tämän jälkeen sain lisätietoa esimerkiksi Villages Full of Treasures hankkeesta ja tapahtumalle suunnitelluista teemoista. Lisäksi sain ideoita tapahtuman käytännön toteutukseen sekä tapahtumapaikan ja ajankohdan jolloin se pidettäisiin.

Tehtävänäni oli siis suunnitella ja toteuttaa TULIruukki kokonaisuudessaan suunnitteluvaiheesta jälkimarkkinointiin. Lähtyöryhmänäni ja apuna suunnittelussa minulla oli harjoitteluohjaajani Eija Kannisto ja Villages Full of Treasures hankkeen vetäjä Rosanna Telaranta. Projektin kannalta asiaa tarkasteltaessa voitaisiin siis sanoa minun olleen TULIruukin projektipäällikkö ja projektiryhmän koostuneen Kannistosta ja Telarannasta. (Vallo & Häyrinen 2008, 212.) Tapahtuman suunnittelun alusta lähtien kirjoitin tasaisin väliajoin opinnäytetyöpäiväkirjaa. Opinnäytetyöprosessin ollessa niin laaja ja pitkälle ajanjaksolle sijoittuva opintokokonaisuus ei projektin loppuvaiheessa enää muista mitä projektin alussa on tapahtunut. Opinnäytetyöpäiväkirja toimii ikään kuin opinnäytetyön tekijän muistina, josta on raporttia kirjoittaessa suuri apu opinnäytetyön tekijälle. (Vilka & Airaksinen 2003, 19- 20.)

5.2 Resurssit ja vastuuhenkilöt

Tapahtumanjärjestämisessä resursseiksi voidaan lukea esimerkiksi käytettävissä oleva raha, henkilöiden työpanokset, koneet, laitteet, tilat ja materiaalit. (Kauhanen, Juurakko & Kauhanen 2002, 104.) Materiaalisista resursseista ja laitteista tapahtumaa varten käytettävissäni oli Ulvilan kaupungintalon laitteistoa, kuten tulostin sekä

materiaalit mainostamista varten. Tietokone taitto- ja kuvankäsittelyohjelmiseen, puhelin ja oma työhuone minulla oli kaupungin puolesta jo harjoittelun takia. Myyntipöydät Mystisiä markkinoita varten saimme lainaksi Kullaan kotiseutu- ja museoyhdistykseltä. TULIruukissa tarvittavat tilat ja maa-alueet kuten parkkipaikat, ovat suurimmaksi osaksi Ulvilan kaupungin omistuksessa. Riitti siis, kun kysyin tiloista vastaavilta henkilöiltä luvan niiden käyttöön tapahtuman ajaksi. Meijerirakennuksessa sijaitsevassa kylätilassa pidettiin osa tapahtuman työpajoista, joten se vuokrattiin Leineperin Ruukkikyläyhdistykseltä. Maanomistaja Reijo Tupalalta varmistin Masuunirakennuksen viereisen nurmialueen esiintyjien paikoituskäyttöön ja häneltä vuokrasimme myös Masuunirakennuksen tapahtuman ajaksi.

Vapaaehtoiset ovat monen tapahtuman selkäranka eikä heitä koskaan tulisi aliarvioida tai pitää itsestään selvyytenä. (Allen, O'Toole, McDonnell & Harris 2005, 146.) TULIruukki olisi käytännössä ollut mahdotonta järjestää, ellei Leineperin toimijoista olisi löytynyt niin paljon innokkaita vapaaehtoisia toteuttamaan tapahtumaa. Hankkeessa ja Leineperissä yleensä järjestettyjen tapahtumien kautta oli tietyt henkilöt jo tottunut tekemään talkoina tiettyjä tehtäviä. Sain tietoa mahdollisista talkoolaisista Kannistolta ja Telarannalta, mutta hoidin henkilöiden rekrytoinnin tapahtumaan itse. Pääasiassa vapaaehtoisia tarvittiin liikenteenvalvontaan, järjestyksenvalvontaan, pitämään työpajoja ja siivoukseen tapahtuman jälkeen. ”Varmistaminen, että tapahtumassa on tarpeeksi tehtäviin oikein koulutettuja ja motivoituneita työntekijöitä, on osa tapahtumanjärjestämisen perusteista.” (Allen ym. 2005, 144.) Sama ajatus on myös Iiskola-Kesosella (2004, 40) hänen todetessaan, että vapaaehtoisten työt tulisi suunnitella ja johtaa siten että niihin olisi helppo tulla ja, että niissä työskenteleminen olisi miellyttävää. Pyrinkin antamaan vapaaehtoisille sellaisia tehtäviä jotka olivat heille jo ennalta tuttuja, mielenkiintoisia ja miellyttäviä tehdä.

Liikenteenohjaajien vastuuhenkilöksi suostui leineperiläinen yrittäjä, Toivo Utraiainen, joka antoi minulle muiden mahdollisten vapaaehtoisten liikenteenvalvojien nimet. Varmistin jokaiselta henkilökohtaisesti heidän suostumuksensa tehtävään. Yhteensä liikenteenohjaajia tapahtumassa oli Utraisen toiveesta seitsemän, jonka ennen tapahtumaa ajattelin olevan aivan liikaa. Odotetun kävijämäärän kolminkertaistuessa olisi liikenteenohjaajia saanut olla vielä enemmänkin. Järjestyksenvalvojia oli tapahtumassa yhteensä neljä vapaaehtoista, mikä oli riittävästi.

Kaksi järjestyksenvalvojista osallistui myös tapahtuma-alueen siivoamiseen yöllä itseni, Kannisto, Telarannan sekä yhden vapaaehtoisen siistijän lisäksi. Osan työpajoista ja työnäytöksistä pitivät Leineperin ruukilla toimivat yrittäjät, paikalle saapuneet myyjät tai yhdistysten jäsenet, mutta kolmeen projektiryhmän kehittämistä työpajoista hankin vapaaehtoiset ohjaajat. Tällaiset löytyivät onneksi omista tuttavistani.

Yleisissä järjestely- ja järjestystehtävissä ollessa vielä töitä joihin ei ollut tekijää, päätin tarjota kahdelle Satakunnan ammattikorkeakoulun restonomiopiskelijalle mahdollisuuden ansaita itselleen kaksi opintopistettä olemalla mukana TULIruukki tapahtumassa. Varmistin asian vielä koulun puolesta ja vapaaehtoiset löytyivät melko nopeasti. Heidän työaikansa alkoi jo ennen tapahtuman alkua ja he olivat myös viimeisten joukossa siistimässä aluetta tapahtuman jälkeen. Opiskelijoiden työtehtävät olivat melko moninaiset ja ne sisälsivät tehtäviä kekrikävelyn käytännön suunnittelusta järjestyksenvalvontaan. Suunnittelutehtävät ja tapahtumaan tutustuminen lähettämieni materiaalien perusteella tapahtui noin viikko ennen tapahtumaa. Tällä tavoin kumpikin osapuoli hyötyi – minä sain ilmaista osaavaa työvoimaa ja opiskelijat saivat kokemusta tapahtumanjärjestämisestä sekä opintopisteitä. Talkootyötä tekevät vapaaehtoiset usein kuitenkin toivovat saavansa jonkinlaisen korvauksen menetetyistä vapaa-ajasta joten tarjosimme kaikille vapaaehtoisille tapahtuman aikana ruokailun sekä kahvin ja pullan Perinnekahvila Savipakarissa.

5.3 Budjetti

TULIruukin ollessa osa hanketta, koostui sen budjetti pelkästään menoista. Villages Full of Treasures hankkeessa eivät hankkeen puitteissa järjestettävät tapahtumat saa periä osallistujilta minkäänlaisia maksuja. Tästä syystä myyntipaikatkin Mystisillä markkinoilla olivat ilmaisia. Kuten taulukosta 2. voi huomata, budjetissa oli seitsemän suurinta kuluerää jotka koostuivat pienemmistä menoista. Elokuussa saadessani tapahtuman kokonaisbudjetin tietooni, mahdollisti se siihen asti vain toivelistalla olleita asioita kuten esimerkiksi tunnetun orkesterin ja tulitaiteilijan esiintymisen varaamisen. Mahdollisuus valaista koko tapahtuma-alue elävällä tulella, tuli myös budjetin puitteissa mahdolliseksi.

TULIruukin ajateltiin silloin vielä olevan viimeinen hankkeessa järjestettävä tapahtuma joten budjetissa oli siis riittävästi varoja suunnitelmieni toteuttamiseksi. Luonnollisesti kaikkea toivomaani ei kuitenkaan pystytty budjetin rajoissa järjestämään, tästä yhtenä esimerkkinä lisätyövoiman palkkaaminen.

TULIruukin menot	% kokonaiskustannuksista
Vuokrat	6,8%
Esiintyjät	44%
Luvat ja ilmoitus poliisille	2,9%
Työpajat	6,7%
Ruokailut	9%
Lehti-ilmoitukset	23,7%
Muut hankinnat (kynttilät, petrooli ym.)	6,9%
Yhteensä	100,00 %

Taulukko 1. TULIruukin menot

Villages Full of Treasures hankkeella on olemassa kokonaisbudjetti, joka koostuu useasta kuluerästä. Tällaisia ovat esimerkiksi henkilöstökulut, matkakulut ja ostopalvelut. Ostopalveluihin TULIruukin kohdalla sisältyi muun muassa esiintyjät, maksulliset työpajat ja tarvikehankinnat. Suunnitellessani ohjelmaa, minun tuli olla jatkuvasti tietoinen mahdollisista tulevista menoista ja siitä kuinka paljon kussakin kulu paikassa oli varoja jäljellä. Tärkeää oli myös huomioida hankkeen vaatimukset hyväksyttävistä kustannuksista.

Kuten taulukosta on nähtävissä suurin menoerä TULIruukin budjetissa on esiintyjät. Tämä kattaa siis kaksi orkesteria, sekä tulitaiteilijan kolme esitystä. Tulen ollessa tapahtuman keskeisin teema, tuli siihen myös panostaa, jotta se olisi mahdollisimman hyvin esillä. Toiseksi suurin kuluerä budjetissa on lehti-ilmoitukset. Tapahtuma järjestettäessä ensimmäistä kertaa, oli laaja mainostaminen tapahtuman saamiseksi yleisön tietoon tehokasta juuri lehtimainonnan kautta. Loput kustannuserät jakaantuivat keskenään lähestulkoon tasan, joten mikään niistä ei ollut erityisen suuri menoerä.

Vuokrakustannuksiin sisältyy Masuunirakennuksen vuokraaminen Kengitysseppien käyttöön omistajaltaan Reijo Tupalalta, Kylätilan vuokra ja ensisammuttimien vuokraaminen.

Lupamaksuja kertyi ainoastaan väliaikaiseksi järjestyksenvalvojaksi hyväksymisen luvista, mutta poliisille laatimastani pakollisesta ilmoituksesta yleisötapahtumasta perittiin myös normaali käsittely- ja hyväksymismaksu. Kaikista tapahtuman työpajoista yhteensä kertyi 6,7 % osuus budjetista. Materiaalikustannuksia tuli esimerkiksi nuotiopajasta, rakotulista, väri- ja valorentoutuksesta, kurpitsalyhtypajasta ja tervakynntiläpajasta. Palautekyselyn ja suullisesti tapahtumakävijöiltä saamani palautteen perusteella työpajat olivat erittäin suosittuja ja olivat yksi suurimmista syistä miksi etenkin lapsiperheet tulivat tapahtumaan. Tästä syystä niihin olisi voinut panostaa vieläkin enemmän. Ruokailut -kuluerä taulukossa sisältää talkoolaisten ruokailun Savipakarissa sekä Mynämäeltä tulleiden muinaistekniikkaopiskelijoiden aamiaiset. Savipakarissa oli katettuna illallinen jota oli riittävästi niin, että se riitti myös talkooväelle. Loput, eli muut kustannukset koostuivat lähinnä kynttilöistä, valopetrolista, ulkotulista ja yleisistä käytännön tarvikkeista kuten teippi, naru ja tussit.

TULIruukin kustannukset pysyivät niin hyvin budjetissa, että hankkeessa on mahdollista järjestää vielä JOULUruukki tapahtumakin. Budjetin ollessa riittävän suuri, ei siinä pysyminen toisaalta ollut kovinkaan vaikeaa. Tapahtuman suunnittelussa, minä olin siis vastuussa siitä, ettei budjetti ylity, mutta tapahtuman jälkeen Eija Kannisto hoiti ohjelmantuottajilta ja muilta tapahtumasta rahallisesti hyötyviltä tahoilta tulevat laskut. Tämä lähinnä siitä syystä, että tapahtuma järjestettiin osana hanketta.

5.4 Ohjelman suunnittelu ja hankinta

Tapahtuman suunnittelu pitäisi aloittaa aina riittävän ajoissa ja mukaan suunnitteluun kannattaa ottaa mahdollisimman aikaisin kaikki tahot joiden panosta tapahtuman toteutuksessa tarvitaan. Tällä tavoin saadaan ihmiset sitoutumaan tapahtumaan, mukaan saadaan monta erilaista näkökulmaa ja tapahtuman onnistumisen mahdollisuus kasvaa. Aloitin tapahtuman ohjelman suunnittelun jo toukokuussa viikolla 21, mutta ollessani päivät työharjoittelussa, eteni suunnittelu alkuun hitaasti. Työstin TULIruukkia pääasiassa Ulvilan kaupungintalolla varsinaisen työajan jälkeen ja kotona viikonloppuisin. Työaikani harjoittelussa sijoittui normaaliin virka-aikaan joten joi-takin TULIruukin suhteen toteutettavia tehtäviä, kuten puhelut, tein työaikana. Suunnitteluvaihe on tapahtuman eniten aikaa vievä vaihe. Se voi viedä useita kuukausia,

jopa vuosia, riippuen tapahtuman laajuudesta. TULIruukin suunnitteluun minulla oli aikaa noin neljä kuukautta, mikä oli riittävästi. Viikon 33 jälkeen, saadessani tietää tapahtuman todellisen budjetin, pystyin tekemään tapahtumaan jo varauksia ja käymään neuvotteluja hinnoista esimerkiksi esiintyjien kanssa. Siihen asti keskityin suunnittelussa lähinnä ohjelman sisällön suunnitteluun. (Vallo & Häyrynen 2008, 148.)

Paras tapahtuma on sellainen joka erottuu positiivisesti muista tapahtumista ja se muistetaan vielä pitkään. Tapahtuma saa aikaan positiivisia mielikuvia organisaatiosta ja muokkaa sen imagoa myönteisempään suuntaan. Tapahtumilla pystytään vaikuttamaan eri elementein ihmisten eri aisteihin mikä luo tapahtumille elämyksellisyyttä. (Vallo 2009, 40- 41.) Juuri tähän myös TULIruukin järjestämisellä pyrittiin ja TULIruukin luonteen huomioon ottaen, keinoja elämysten luomiselle oli runsaasti. Yksi Vallo & Häyrysen (2008, 96) onnistuneen tapahtuman tähtimallin operatiivisista kysymyksistä kuuluu: millainen? Kysymyksellä viitataan siihen millainen on tapahtuman sisältö ja ohjelma. Vastauksia tulisi löytyä kysymyksiin kuten: minkälaisia esiintyjä tarvitaan, mistä esiintyjät saadaan ja minkälaista ohjelmaa, kuten musiikkia tapahtumaan tulisi järjestää jotta vieraat viihtyisivät? Sisällön ja ohjelman suunnittelussa tärkein huomioitava asia on luonnollisesti kohderyhmät joille sisältöä tuotetaan. Mikään ei ole turhauttavampaa osallistujan tai esiintyjän näkökulmasta kuin se, että ohjelman sisältö on valittu huonosti kohderyhmälle.

Koko suunnittelun ajan pyrin pitämään mielessäni kaksi asiaa: tapahtuman teeman ja kohderyhmän. Ideoinnissa käy helposti niin, että uusia ideoita kehitellessä usean ihmisen voimin, alkaa teema rönsyillä. Tämä ei välttämättä ole huono asia, mutta koska TULIruukilla oli jo lähtökohtaisesti useampi teema, halusin pitää ohjelman suunnittelun niiden rajoissa. Pääteemana tapahtumalla oli siis tuli kaikissa muodoissaan, mutta muita teemoja olivat esimerkiksi kekriperinne, valo, luonto, erätaidot, mystiikka, sepäntyöt ja kulttuuriperinteet. TULIruukin toteutuneen ohjelman voi jakaa neljään osaan sen tarkempaa tarkastelua varten: tulitaide ja musiikki, työpajat ja -näytökset, alueen koristelu ja mystiset markkinat.

Oleellisimmat ohjelman osat TULIruukissa olivat tulitaide ja musiikki, mistä syystä niihin myös panostettiin eniten sekä rahallisesti että ajallisesti. Tiedustelin hintoja ja

neuvottelin niistä useammankin tulitaideryhmän kanssa, ja lopulta parhaaksi valikoitui Tuomas Vuorinen Circus Lumicasta. Hänen kuvailunsa yhden miehen tuliesityksestä vaikutti sekä hintansa että osaamisen puolesta sopivalta TULIruukkiin. Lopullisen päätöksen Vuorisen tilaamisesta tapahtumaan tein hänen itse ehdottaessaan, että illan ensimmäinen tuliesitys voisi olla suunnattu lapsikatsojille. Tilasin häneltä kolme noin 15 minuuttia kestävästä tuliesityksestä pidettäväksi tasaisin väliajoin illan aikana. Ensimmäinen esitys oli siis suunnattu lapsille, viimeinen aikuisille ja toinen yhdistelmä kahdesta edellä mainitusta. Näin kaikki kohderyhmät tulisi huomioitua tasaisesti.

Minulle oli alusta lähtien selvää, että tapahtumaan hankittaisiin elävää musiikkia soittava orkesteri joka tulisi soittamaan Savipakarissa. Musiikin tuli mielestäni olla sellaista, että mahdollisimman moni pystyisi siitä nauttimaan, se sisältäisi vaikutteita perinteikkäästä suomalaisesta kansanmusiikista ja olisi mahdollista esittää akustisesti. Savipakari on elävää musiikkia ajatellen melko ahdas paikka, joten musiikki siellä ei saa soida liian kovaa etenkin ihmisten ruokaillessa. Otin yhteyttä muun muassa Palmgren konservatorion opettajan Tomi Harrivaaraan mahdollisten orkesteriehdotusten toivossa. Hänen kautta tapahtumaan saatiinkin kaksi orkesteria: Sammontakojat ja Selim P. jotka varmistivat, että elävää musiikkia oli tarjolla lähes koko tapahtuman ajan. Sammontakojat on lähtöisin Porin nuorten työpajatoiminnasta ja heidän ohjaajanaan toimii Dingo -yhtyeestä tunnettu Jonttu Virta. Heidän musiikkinsa on nopeatempoista ja kalevalahenkistä, mistä syystä he sopivat lähes täydellisesti TULIruukin ohjelmaan. Akustisesti he eivät voineet esiintyä, mutta pyysin etenkin alkulaksiksi rauhallisempaa musiikkia.

Sammontakojat esiintyivät illan aikana eri kokoonpanoilla kolme eri kertaa. Selim P. esiintyi illan aikana kahdessa erässä niin, että välissä oli tauko jolloin oli viimeinen tulishow. Heidän musiikkinsa koostui suurelle yleisölle tunnetuista lainakappaleista. Orkesterin koostuessa lähinnä porilaisista ammattimuusikoista pyysin heitä suunnittelemaan esiintymisensä niin, että se sisältäisi mahdollisimman paljon tuliaiheisia ja myös suomalaiseen kansanmusiikkiin pohjautuvia kappaleita. Uskoin juuri näiden orkesterien olevan hyvä valinta TULIruukkiin, koska Sammontakojista oli hieman ennen tapahtumaa iso artikkeli Satakunnan Kansassa. Selim P. taas laulajanaan Porin teatteristakin tuttu Teemu Niemelä, osaisi varmasti luoda Savipakariin viihtyisän

tunnelman. Kokemusteni mukaan tunnetummat orkesterit tuovat esiintymispaikoille enemmän väkeä kuin tuntemattomat.

Kuten edellisissäkin teemaruukkitapahtumissa, olivat työpajat ja -näytökset erittäin tärkeässä roolissa myös TULIruukissa. Kuten aikataulusta (liite1) on nähtävissä, yhteensä niitä oli tapahtumassa 17 eli kahdeksan työpajaa ja yhdeksän työnäytöstä. Näiden lisäksi Masuunin ahjoilla oli takomassa neljä kengitysseppää ja yksi taideseppä. Sepän pajalla oli Leineperin oman sepän lisäksi takomassa puukkoseppä. Alueella olevaan paloautoon pääsi myös tutustumaan ja palomiehet ohjasivat etenkin lapsia paloturvallisuudessa. Työpajat ja -näytökset olivat ympäri tapahtuma-alueita osittain siitä syystä, että kävijät näkisivät ruukin aluetta mahdollisimman laajalti. Joen toiselle puolelle jäi kuitenkin melko suuri alue, joka useimmilta kävijöiltä jää aina huomaamatta. Itse olen ruukin alueessa ihastunut juurikin tuohon alueeseen, koska sieltä näkee ruukin alueen täysin eri suunnasta kuin normaalisti on totuttu. Kehitin aluetta kiertävälle kävelypolulle kynttiläpolun, joka sai aiheensa mukaan nimen Kekrikävely. Polku oli valaistu lyhdyin ja sen varrella oli kuusi taulua joissa kerrottiin kekristä ja siihen liittyvistä perinteistä. Jokaisen lapun loppuun oli laitettu lapsia varten kysymys, jota saattoi vanhempien kanssa pohtia seuraavaa taulua etsiessä. Tavoitteenani oli tehdä kekrikävelystä opettavainen elämys, joka jäisi lastenkin mieleen. Tapahtuma-alueelta oli myös mahdollista ostaa Leineperin Martoilta kylmää makkaraa jonka sai itse paistaa nuotiolla. Joillekin jo makkaran paistaminen elävällä tulella saattaa olla elämys itsessään.

Osa työpajoista ja -näytöksistä tuli osaksi tapahtuman ohjelmaa Leineperissä jo olemassa olevan osaamisen kautta. Yrittäjien ollessa mukana hankkeessa, ja näin ollen myös TULIruukin järjestämisessä, pyrki jokainen kehittämään omaa työnäytöstään tapahtuman teemoihin sopivaksi. Tällaisia olivat esimerkiksi kierrätyslasihelmen valmistus, väri- ja valorentoutus ja lyhtykoiso/valot. Työpajoihin ja -näytöksiin haluttiin osallistuvan sekä aikuisten että lapsien, joten niitä oli paljon erilaisia. Nuotiopaja, jousiammunta, tervakynntilän valaminen ja savipaja olivat lähinnä vain lapsille tarkoitettuja työpajoja, mutta ne olivat opettavaisia myös aikuisille. Erityisesti lapsille suunnatut työpajat kestivät noin kello yhdeksään illalla, mutta muiden olin toivonut jatkavan pajoja ja näytöksiä ainakin kello yhteentoista saakka.

En aikataulua laatiessani uskonut, että paikalla juurikaan olisi lapsiperheitä enää kello yhdeksän jälkeen illalla, mutta olin väärässä.

TULIruukista, kuten muistakaan aikaisemmista teemaruukkitapahtumista ei haluttu tehdä markkinatapahtumaa, jossa olisi paljon myyjiä. Teemaruukkien tapahtumissa keskitytään lähinnä tekemiseen, kokemiseen ja uuden oppimiseen. Leineperissä aikaisemminkin käyneet ihmiset taas ovat tottuneet siihen, että Leineperistä voi ostaa kotiin viemisiä. Päätettiin, että joitakin myyntipaikkoja voidaan tapahtumaan ottaa ja lopulta rajasin myyjien määrän korkeimmillaan 20 myyjään. Kuten EKOruukissa, myös TULIruukissa oli vain teemoihin liittyviä tuotteita ja näytteilleasettajia. Poikkeuksena luonnollisesti Leineperin ruukin pysyvät käsityöläispuodit, joiden valikoimissa on paljon erilaisia tuotteita. Myyjien määrää ja myytäviä tuotteita oli helppo kontrolloida, koska pyysin heidät kaikki yhtä lukuun ottamatta itse paikalle. Myynnissä oli esimerkiksi lyhtyjä, erilaisia kynttilöitä, taottuja koruja, palvattua lihaa, ensisammuttimia ja chilituotteita Suomen Chilyhdistys Ry:n samalla maistattaessa erilaisia tulsia chilituotteita ja jakaessa chilitietoutta kiinnostuneille. Perinnekahvila Savipakarissa oli tarjolla kuumaa savulohikeittoa ja tulista tomaattikeittoa. Päätin jo melko aikaisessa vaiheessa nimetä nämä pienet markkinat tapahtuman sisällä Mystisiksi markkinoiksi jotta ne herättäisivät potentiaalisissa asiakkaissa uteliaisuutta. Myyntipaikkojen ollessa ilmaisia pyysin myyjiä hankkimaan pöydille mustan tai punaisen suorakaiteen muotoisen pöytäliinan jotta myyntitiloina toimivista juustokellarista ja infon tilasta tulisi mahdollisimman yhteneväiset.

Yksi tärkeimmistä tunnelmanluojista TULIruukissa oli alueen koristelu. Tapahtumaan toivottiin tulevan uusia kävijöitä ja uusienkin kävijöiden kokevan jotain mitä eivät ole Leineperissä ennen kokeneet. Tästä syystä oli tärkeää saada koko tapahtuma-alue valaistua elävällä tulella, mikä käytännössä tarkoitti siis lyhtyjä, ulkotulia ja soihtuja. Tässä onnistuttiinkin hyvin vaikka lyhtyjä olisi saanut olla vielä enemmän, etenkin kekripolulla joka jäi hieman turhan pimeäksi. Lyhdyt ja ulkotulet asetettiin niin, että ne valaistessaan myös ohjasivat kulkijoita tapahtuman eri alueille. Paikalle saapuneiden muinaistekniikkaopiskelijoiden viikinkitelttä Ruukinkadulla ja etenkin Ulvilan Keskiäikayhdistyksen pystyttämä keskiaikaleiri nurmikentällä olivat vaikuttava näky.

Keskiaikaseuran jäsenet olivat myös pukeutuneet aikakauden mukaisesti ja yhden kanssa heistä olimme jo aikaisemmin sopineet tulinuolien ampumisesta jousella illan kuluessa. Moni kertoi minulle tulleensa paikalle vain lentäviä tulinuolia katsomaan eivätkä he joutuneet pettymään. Nurmikentällä oli myös makkaranpaistopiste, rakotulityöpaja sekä nuotiotyöpaja jotka valaisivat aluetta kauniisti.

TULIruukin ohjelman suunnittelu tapahtui lähes kokonaan yhdessä Eija Kanniston ja Rosanna Telarannan kanssa. Suunnitelmien käytännön toteutus ja lopullinen päätäntävalta oli minulla. TULIruukkiin haluttiin kaikilla aisteilla aistittavia elementtejä ja siinä onnistuttiin. Nähtävää oli paljon, tulen lämmön pystyi tuntemaan nuotion ääressä kylmänä iltana, musiikkia oli mahdollista kuulla Savipakarilla tai keskiaikaleirillä ja savu sekä paistetun makkaran ja herneleipien tuoksu oli haistettavissa. Lähtökoh- tana suunnittelussa oli ylittää kävijöiden odotukset ja saamani palautteen perusteella siinä onnistuttiin.

5.5 Markkinointiviestintä

Markkinointiviestintä tekee yrityksen tai organisaation ja sen tarjoaman tuotteen tai palvelun näkyväksi joten sillä on suuri merkitys niin mielikuvien luomisessa kuin ostojen aikaansaamisessa. Markkinointiviestinnän tarkoituksena on esimerkiksi luoda tunnettuutta, antaa tietoa tuotteista, niiden hinnoista ja ostopaikoista sekä pyritään vaikuttamaan kysyntään ja ylläpitämään jo olemassa olevia asiakassuhteita. Markki- nointiviestinnällä siis vaikutetaan ihmisten tietoon, tunteeseen ja toimintaan. Lopulli- sena tavoitteena markkinointiviestinnällä kuitenkin on saada aikaan kannattavaa myyntiä. TULIruukin ollessa ilmaistapahtuma, markkinointiviestinnän tarkoituksena oli saada mahdollisimman paljon ihmisiä paikalle. Lopulta kuitenkin ihmisten saa- puminen paikalle ja tutustuessa alueeseen, tuo alueen yrittäjille lisää myyntituloja. (Bergström & Leppänen 2009, 328- 330.)

5.5.1 Internet ja sosiaalinen media

Kuten markkinoinnissa yleensä, myös tapahtumien markkinoinnissa on ensisijaisen tärkeää tunnistaa asiakasryhmät joita tapahtumaan tavoitellaan ja näiden

potentiaalisten asiakkaiden tarpeet ja toiveet. (Razaq, Walters & Rashid 2013, 213.) Aloitin TULIruukin markkinointiviestinnän suunnittelun pohtimalla kohderyhmän käyttäytymistä. Tapahtuman pääkohderyhmien ollessa lapsiperheet ja 26- 40 -vuotiaat aikuiset, ei pohdinta ollut minulle kovin vaikeaa kuuluessani itse jälkimmäiseen ryhmään. Lisäksi tuttavapiirissäni on paljon lapsiperheitä joiden elämää olen päässyt seuraamaan välillä melko läheltäkin.

Kohderyhmä huomioon ottaen, minulle oli alusta asti selvää internetin ja sosiaalisen median tärkeys markkinointikanavana. Facebookin ollessa sosiaalisen median merkittävin yksittäinen sivusto, ja perustuen myös omiin kokemuksiini ja tietotaitoon kyseisestä sivustosta, päätin aloittaa tapahtuman markkinoinnin juurikin sieltä. (Leino 2012, 15.) Villages Full of Treasuresin projektipäällikkö Rosanna Telaranta oli jo aikaisemmin luonut Facebookiin profiilin ja sivut nimellä Teemaruukki. Näiden sivujen tapahtumiin Telaranta oli jo aikaisemmin luonut elokuussa 2013 järjestetyn EKOruukki tapahtuman. Hankkeen projektipäällikkönä hän loi sinne myös TULIruukki tapahtuman. (liite 2) Tämän jälkeen minä olin päävastuussa markkinoinnista Facebookissa, mutta sekä Telarannalla että Eija Kannistolla oli oikeudet tuottaa tapahtumasivuille sisältöä.

Eniten Facebookin TULIruukin tapahtumasivuilla markkinoinnissa kiinnitin huomiota tapahtuman kuvauksen kirjoittamiseen. Yritin saada kuvauksesta mahdollisimman selkeän, mielenkiintoisen sekä teemoihin perustuen myös jonkin verran mystisen, jotta se saisi mahdollisimman monen lukijan kiinnostumaan tapahtumasta ja saapumaan paikalle. Lisäsin sivuille myös joitakin tuliaiheisiä kuvia lisäämään sivujen visuaalisuutta. Erityisen toimiva Facebook markkinointikanavana oli silloin kun ohjelmaan tuli muutoksia - tietoja oli erittäin helppo ja nopea poistaa ja lisätä verrattuna internetsivujen päivittämiseen. Esimerkkinä TULIruukissa esiintyneen Sammontakojat -yhtyeen esiintymisen varmistumisen julkaisin sivuilla Youtube -sivustolta löytyvän videon kanssa. Videolla pääsee näkemään ja kuulemaan Sammontakojien esiintymistä.

Myös tapahtumaan Facebookin mukaan osallistuville oli annettu oikeudet julkaista sivuilla omia julkaisujaan kuten esimerkiksi kysymyksiä. Tätä kautta potentiaaliset asiakkaat saivat vastauksen kysymyksiinsä koskien TULIruukkia mahdollisimman

nopeasti mikä taas luultavasti edesauttoi luomaan positiivisen kuvan koko tapahtumaa kohtaan. Myös osa Mystisille markkinoille myymään tulleista käsityöläisistä ja muista myyjistä keksivät käyttää tapahtuman Facebook sivuja oman yrityksensä ja tuotteidensa ennakkomarkkinoinnissa. Näin tapahtumaan aikoneet saivat yhä enemmän tietoa tapahtumasta ilman, että itse järjestäjän tarvitsi käyttää siihen aikaa. Tapahtumapäivänä 4.10 TULIruukin tapahtumasivuilla oli tapahtumaan ilmoittautunut 199 osallistujaa. Samanaikaisesti tapahtumasivujen pääsivustolla, Teemaruukit sivuilla oli 125 tykkääjää.

Villages Full of Treasures hankkeelle oli luotu Rosanna Telarannan toimesta myös internetsivu, joilla on tietoa esimerkiksi hankkeesta ja siinä aiemmin järjestetyistä tapahtumista. Telarannan ollessa vastuussa kyseisestä sivustosta, annoin vastuun internetsivujen päivittämisestä TULIruukin osalta hänelle. Itse kuitenkin toimitin hänelle materiaalin päivitystä varten.

5.5.2 Muu mainonta

Vallo ja Häyrynen (2008, 54- 55) ovat myös todenneet tapahtuman markkinoinnin käytäntöjen valintojen riippuvan täysin kohderyhmästä ja tapahtuman tavoitteista. Tapahtumaan tavoitellessa nuoria, voidaan sille luoda oma internetsivustonsa, jotta markkinointi saavuttaisi mahdollisimman paljon kohderyhmään kuuluvia henkilöitä. Jos tapahtumaan olisi tavoiteltu iäkkäämpää kävijäkuntaa, olisi tärkein markkinointikanava esimerkiksi radio tai lehdet. Tästä syystä Facebook sivut olivatkin TULIruukin tärkein markkinointikanava. Lisäksi käytin tapahtuman markkinoinnissa sisäistä markkinointia, suoramarkkinointia, mediamarkkinointia sekä lehdistötiedottamista.

Palvelujen, kuten tapahtumankin, ollessa aineettomia on joukkoviestinnässä vaikeaa saada niiden viestiä ymmärretyksi. Markkinointiviestinnän tulisikin olla jatkuvaa, jotta potentiaaliset asiakkaat sisäistäisivät mistä viestinnässä on kyse. Markkinointiviestinnässä on myös tärkeää tehdä palvelu aineettoman luonteensa takia mahdollisimman ymmärrettäväksi kiinnittämällä erityistä huomiota siihen mitä mainoksessa kannattaa mainita. Liian abstraktit ilmaukset ja liiallinen superlatiivien käyttö saattavat saada aikaan sen, ettei asiakas saa selkeää kuvaa siitä mitä yritetään mainostaa tai

mitä hyötyä hänelle palvelusta olisi. (Grönroos 2010, 372- 373.) Tähän kiinnitin erityisesti huomiota jo siitäkin syystä ettei esimerkiksi lehtimainoksiin mahtunut paljoakaan informaatiota. Minun tuli siis sisällyttää mainoksiin mahdollisimman houkuttelevat ja myyvät sanat ja lauseet huomioiden samalla sen, että jokainen mainoksen näkevä myös ymmärtää mitä sillä yritetään viestiä. Tiesin jo alussa, että tulisin tekemään lähes kaiken mainosmateriaalin tapahtumaa varten itse, joten päätin pitää mainosten visuaalisen ilmeen samantyyllisenä jokaisessa eri markkinointikanavassa markkinointiviestinnän yhtenäisyyden ja selkeyden vuoksi.

TULIruukin mainostaminen aloitettiin jo aikaisin kesällä ja mainostamista jatkettiin aina itse tapahtumaan saakka. Internetmainonnan jälkeen seuraavana TULIruukkia mainostettiin sisäisen markkinoinnin sekä suoramarkkinoinnin kautta. Eija Kannisto on Ulvilan markkinointikoordinaattorina ottanut tavaksi lähettää tasaisin väliajoin sähköpostitse uutiskirjeen koskien Ulvilan alueella järjestettäviä tapahtumia ja muita menovinkkejä. Uutiskirje lähetetään noin viidellesadalle Ulvilan kaupungin työntekijälle sekä noin kahdellesadalle Ulvilassa toimiville eri alojen edustajille. Kesällä tuon uutiskirjeen lähettäminen kuului minun tehtäviini harjoittelijana, joten luonnollisesti siinä oli viikoittain maininta ja lyhyt kuvaus myös TULIruukista. Tämä lisäksi kerroin laajalti tuttavapiirilleni tulevasta tapahtumasta ja kehotin heitä kertomaan siitä esimerkiksi perheilleen sekä omalle tuttavapiirilleen. Suoramarkkinointia tapahtumalle saatiin vielä viikolla 40, kun uusille Ulvilan asukkaille lähtevän tervetulokirjeen mukaan laitettiin mainos TULIruukista. Lähteviä kirjeitä oli tuolloin noin 40 kappaletta.

TULIruukin mediamarkkinointi keskittyi lehtimainontaan. Suunnittelin kolme lehtimainosta neljään eri lehteen: Satakunnan Kansaan, Ulvilan Seutuun, Satakunnan Viikkoon ja Lalliin. Ollessaan Satakunnan Viikon sisarlehti, Lallissa käytettiin samaa mainosta. Syy siihen miksi tein useita eri mainoksia oli se, että käytimme eri lehdissä erikokoisia mainospaikkoja ja halusin varmistaa mainosten parhaan mahdollisen laadun kussakin lehdessä. Ollessani aikaisemmalta koulutukseltani medianomi, oli mainosten suunnittelu minulle erittäin mieluisa tehtävä ja olen tyytyväinen lopputulokseen. (liite 3)

Mainokset olivat lehdissä suunnitellusti eri päivinä kahden viikon sisällä, joten esiintyjien ja muun tapahtuman sisällön vielä varmistuessa, tuli mainoksiin päivitettävää. Yhteensä tapahtuman mainos nähtiin lehdissä kuusi kertaa. Kaksi kertaa Ulvilan Seudussa, kaksi kertaa Satakunnan Kansassa, ja kerran Satakunnan Viikossa ja Lallissa. Ensimmäinen kerta oli Satakunnan Viikossa tapahtumaa edeltävän viikon tiistaina ja viimeinen Satakunnan Kansassa perjantaina 4.10 eli tapahtumapäivä. Valitsin mainospaikat juuri näistä lehdistä eri syistä. Satakunnan Kansa oli luonnollinen valinta se levikin ulottuessa koko maakuntaan. Satakunnan Kansan ilmoitushinnat ovat kuitenkin melko korkeat, joten laitoimme lehteen pienemmän mainoksen edulliselle Kotikulmilla -palstalle. Olin jo paljon aikaisemmin laittanut myös Satakunnan Kansan Menoinfo.fi sivustolle ilmoituksen TULRuukista joten tapahtumapäivänä 4.10 ilmoitus oli myös Satakunnan Kansan ilmaiseksi jaettavassa Porilaine -liitteessä. Ulvilan Seutu taas tavoittaa hyvin Ulvilan alueella asuvat ihmiset ja sen hinnat ilmoitusten kokoon nähden olivat sopivat budjettillemme. Ottaen huomioon, että tapahtumaan tavoiteltiin myös nuorta kävijäkuntaa, halusin ehdottomasti mainoksen myös ilmaiseksi jaettavaan lehteen. Oman kokemukseni perusteella, monikaan nuori aikuinen, etenkin opiskelija, ei käytä vähiä varojaan kalliiden sanomalehtien tilaamiseen. Mainospaikka Lalliin ostettiin heidän itse ottaessaan yhteyttä ja tarjotessaan sitä melko edulliseen hintaan.

Muuta mediamarkkinointia tapahtumalle oli EKOruukissa tehty Wes-TV:n pyytämä haastattelu, jossa kerroin tulevasta TULRuukista. Haastattelu oli nähtävissä Wes-TV:n internetsivuilla joilta Rosanna Telaranta lisäsi videon myös Teemaruukien Facebook sivuille. TULRuukin budjetti ei ollut tarpeeksi suuri radio- tai televisio-mainosten tekemiseen, mutta Perinnekahvila Savipakarin omistaja Sari Niemi oli lisännyt yrityksensä pikkujoulutilauksia käsittelevään radiomainoksen loppuun maininnan TULRuukista. Mainos pyöri radio Porissa viikolla 40.

Lehdistötiedottamista TULRuukin suhteen tehtiin jonkin verran. EKOruukin tiedotustilaisuutta pidettäessä, kerrottiin samalla jo tulevasta TULRuukista. TULRuukin tiedotustilaisuus järjestettiin 24.9, ja samalla pidettiin myös Leineperiin suunnittelemamme aartenetsintäradan tiedotustilaisuus. Hankevetäjänä Rosanna Telaranta lähetti sähköpostitse kutsun alueen eri medioille, mutta paikalle saapui vain Ulvilan Seudun toimittaja jonka olin kutsunut tilaisuuteen varmuuden vuoksi vielä puhelimit-

se. Tiedotustilaisuuden seurauksena Ulvilan Seudussa oli seuraavalla viikolla kattava artikkeli jossa kerrottiin myös TULIruukista. Tiedotekutsun mukana Telaranta lähetti myös vapaasti julkaistavan tiedotteen jonka ainakin Satakunnan Viikko julkaisi 29.9.

Päivä ennen tapahtumaa ja vielä tapahtumapäivän aamuna eri medioille lähetettiin itseni ja Kanniston toimesta vielä muistuttava tiedote TULIruukista. Todennäköisesti tämän seurauksena Satakunnan radiossa kerrottiin tapahtumapäivänä TULIruukista noin minuutin ajan, eritellen ohjelman sisältöä ja aikatauluja. Tapahtuman jälkeisellä viikolla Telaranta lähetti medioille myös jälkitiedotteen tapahtumasta, jonka tiedettävästi julkaisi Satakunnan Kansa internetsivuillaan 7.10. (liite 4) Satakunnan Kansa julkaisi myös pienemmän artikkelin tapahtumasta paperijulkaisussaan 8.10. (liite 4) Ulvilan Seutu julkaisi näyttävän artikkelin TULIruukista tapahtuman jälkeisellä viikolla 10.10. (liite 5)

TULIruukia mainostettiin edellä mainittujen lisäksi myös mainoslehtisillä (liite 6), julisteilla (liite 7), mainintana EKOruukin käsiohjelmassa ja TULIruukin käsiohjelmalla (liite 8). Suunnittelin ja toetutin edellä mainitut yhteneväiseksi lehtimainosten kanssa, jotta lukija osaisi yhdistää niiden koskevan samaa tapahtumaa. Ensimmäisen mainoslehtisen tein 17- 18.8 järjestettyä Ponikuninkuusravit & Maaseutumessut tapahtumaan, jossa olin Ulvilan kaupungin osastolla edustamassa molempina päivinä. Tapahtumassa oli paljon nuoria perheitä ja saavutinkin siellä paljon potentiaalisia TULIruukin asiakkaita. Samalla tavalla, mainoslehtisillä ja kertomalla tapahtumasta, mainostin tapahtumaa myös Leineperin ruukin syystorilla 15.9. Koen messut ja markkinaterittäin hyvänä mainoskanavana, koska siellä pääsee kasvotusten kertomaan tapahtumasta ja näkee samalla mahdollisten asiakkaiden reaktiot. Aikavälillä 18.8 – 3.10 jaoin mainoslehtisiä moneen eri paikkaan, kuten esimerkiksi Ulvilan kirjastoon, Satakunnan ammattikorkeakoululle, Ulvilan uimahallille ja ulvilalaisiin kauppoihin.

TULIruukin julisteita tein useamman eri painoksen aina ohjelman osien varmistuksessa. Tulostin julisteita noin 60 kappaletta ja niitä jaettiin noin kaksi viikkoa ennen tapahtumaa esimerkiksi ilmoitustauluille, kauppoihin, kouluille ja bussipysäkeille. Sain apua jakamiseen eri tahoilta. Ilmoitustaulujen ollessa ulkona, uusin osan julisteista niiden ollessa huonossa kunnossa. Käsiohjelmasta tein myös monta versiota aina oh-

ohjelman päivittyessä vaikka sen tarkoitus oli lähinnä olla tapahtumaan saapuvien apuna itse tapahtumassa. Yritin tehdä käsiohjelmasta mahdollisen informatiivisen joten sisällytin siihen ohjelman ja kartan tapahtumapaikoista. Myös muissa TEEMAruukkitapahtumissa oli ollut käytössä käsiohjelma, joten käytin sen suunnitteluun osittain jo valmista pohjaa. Käsiohjelmaa tulostettiin yhteensä noin 700 kappaletta, jotka tuli vielä taitella oikeaan muotoon. Annoin suurimman osan käsiohjelmissa liikenteenohjaajille, jotta he jakaisivat sitä asiakkaille. Lisäksi ohjelmaa jakoivat tapahtumassa myös Satakunnan ammattikorkeakoulun kaksi vapaaehtoista opiskelijaa sekä isännät.

5.5.3 Hankkeen näkyvyys markkinointiviestinnässä

Järjestettäessä TULIruukki osana Villages Full of Treasures hanketta, oli huomioitava hankkeen asettamat säännöt edellytyksenä tukikelpoisille markkinointikustannuksille. Lähinnä tämä näkyi niin, että tapahtumajulisteisiin, lehtimainoksiin ja muihin mahdollisiin mainosten tuli sisältää hankkeen rahoittajien logot. Tässä tapauksessa logoja oli neljä kappaletta: EU:n maaseudun kehittämisen maatalousrahasto, Leader, Elinkeino- liikenne- ja ympäristökeskus sekä Karhuseutu Ry. Lisäksi jokaisesta lehdessä julkaistusta tapahtumaa koskevasta artikkelista ja mainoksesta tuli ottaa kopio hankekansioon. Suunnitellessani julisteita ja etenkin lehtimainoksia, oli toisinaan haastavaa saada logot tapahtumaan mainokseen ja vielä niin, että niistä sai vielä selvää. Lehdissä olevat mainokset eivät kustannussyistä voineet olla kovinkaan suuria.

Toisaalta taas aikaisemmat hankkeessa järjestetyt tapahtumat olivat jo tuoneet tunnettavuutta koko TEEMAruukit konseptille, joten markkinointia tavallaan tapahtui jo edellisten hankkeen tapahtumien aikana. Opastekyltit hankkeen tapahtumia varten oli teetetty jo edellisenä kesänä jolloin oli tapahtumista ensimmäinen, METALLIruukki. Kyltit oli teetetty niin, että ne kestäisivät hankkeen kaikki tapahtumat ja mahdollisesti myös hankkeen jälkeen Leineperissä jatkuvat TEEMAruukki tapahtumat. Opastekylteissä on myös hankkeen vaatimat logot selkeästi esillä.

5.6 Käytännön organisointi ja aikataulut

Projektiryhmän jäsenillä eli Kannistolla ja Telarannalla ollessa omien töidensä kanssa kiire, pyrin tekemään suurimman osan TULIruukin käytännön järjestelyistä itse. Joitakin tehtäviä kuitenkin jouduin delegoimaan heille, kuten kokon järjestämisen ja osan tarvikehankintojen tekemisestä annoin Eija Kannistolle, ja Rosanna Telarannalle internetsivujen päivittämisen. He olivat kuitenkin tarvittaessa apunani ja tiiviisti mukana tapahtuman ohjelman suunnittelussa. Kokemattomana tapahtumanjärjestäjänä sain heiltä myös neuvoa tapahtumanjärjestämisen aikataulutukseen. Teinkin itselleni kahdelle tapahtumaa edeltävälle kuukaudelle aikataulun johon merkitsin kaikki tapahtumanjärjestämisen kannalta tärkeät tehtävät kuten esimerkiksi päivämäärät jolloin tapahtumailmoitus tuli viedä poliisille, eri lehtien mainosten materiaalin lähetyspäivämäärät, tapaamiset ja kokoukset. Lisäsin aikatauluun myös aikarajoja itselleni jolloin minun tuli olla tehnyt tietyt tehtävät kuten esimerkiksi kelluvien lyhtyjen rakentaminen, kurpitsojen hankinta tai käsiohjelman suunnittelu ja kopiointi. Ennen tehtävien aikataulutusta koin tehtävät ja niiden organisoiminen melko sekavana, mutta aikataulutaminen selvitti ajatukseni täysin ja pystyin kunnolla keskittymään olennaiseen.

Tapahtumakäsikirjoitus on kuin näytelmän käsikirjoitus. Se alkaa vieraiden saapuesssa ja päättyy vasta heidän poistuttuaan. Ennen kaikkea se toimii työkaluna tapahtumaa järjestävälle taholle koska siitä näkee, mitä tapahtuu ja missä tapahtuu milloinkin. Pian tapahtumanjärjestämisen aikataulutuksen jälkeen laadin myös itse tapahtumalle aikataulun jotta näkisin mitä ohjelmaa tapahtumassa mihinkin aikaan on ja mitä vielä tarvitaan lisää. Aikataulua, (liite 1) josta näkee myös työpajojen pitäjät, pystyin hyvin käyttämään hyödyksi myös tapahtuman menoja laskiessani. Jokaisella vastuuhenkilöllä tulisi olla tapahtuman aikataulu jo ennen tapahtumaa ja etenkin sen aikana, jotta voi tarkastaa mitä ja missä milloinkin tapahtuu. Laatimani aikataulun pohjalta tein TULIruukin käsiohjelman johon oli merkitty mitä, missä ja milloin tapahtuu. Lähetin käsiohjelman kaikille tapahtuman vastuuhenkilöille hyvissä ajoin ennen tapahtumaa ja pyysin vielä tarkastamaan mahdolliset virheet tai epäkohdat. (Vallo & Häyrinen 2008, 151.)

5.6.1 Tarvikehankinnat

TULIruukkia varten oli tehtävä paljon erilaisia hankintoja. Jo suunnitteluvaiheessa listasin asioita joita tulimme tarvitsemaan tapahtumassa, ja vielä ennen ostoksille menoa kävin läpi jokaisen työpajan, työnäytöksen ja muun ohjelman mahdollisten tarvittavien tarvikkeiden huomaamiseksi. Suurimpana hankintana TULIruukissa olivat lyhdyt, kynttilät ja soihdut. Lyhtyjä tarvittiin paljon ja niiden ostaminen olisi tullut liian kalliiksi joten aloin etsimään lyhtyjä jo heinäkuussa. Lopulta kynttilä- ja myrskylyhtyjä oli alueella noin 110 ja ne oli kaikki saatu lainaan ystäviltä, Nakkilan - ja Kullaan Partiolaisilta, sekä tapahtumaan ohjelman kautta osallistuneilta henkilöiltä. Tapahtuma-alueen ollessa laaja ja melko pimeä, hankittiin lyhtyjen lisäksi vielä noin 45 ulkotulta ja 20 bambusoihtua. Ulkotulista noin 20 käytettiin tapahtuma-alueen joessa kelluviin lyhtyihin. Kelluvista lyhdyistä ei tullut ylimääräisiä kustannuksia, koska rakensin ne itse perheenjäseneltä ja Eija Kannistolta saamistani materiaaleista.

Kurpitsat olivat toinen suuri hankinta tapahtumassa ja niiden löytäminen oli haastavaa osittain kurpitsan huonon kasvuvuoden vuoksi. Lisäksi tapahtumaan tarvittiin ainakin 25 kurpitsaa kurpitsalyhtypajaa varten. Kurpitsoja oli kuitenkin kasvanut kahdelle lähistöllä asuvalle tuottajalle, Saaren luomutilalle Ulvilasta, sekä Olli Penttilälle Harjunpäästä. Onneksemme kyseisellä kahdella tuottajalla oli paljon erikokoisia kurpitsoja, kuten olimme toivoneetkin. Kurpitsoja ostettiin yhteensä noin 32 kappaletta joista kaksi kaiversin ennen tapahtumaa kekripolun varrelle tunnelmaa tuomaan. Loput kurpitsat käytettiin työpajassa.

Muita mainittavia hankintoja olivat puut rakovalkeaa ja nuotiopajaa varten. Tästä hankinnasta huolehti lähinnä Eija Kannisto, joka tuntee minua paremmin Leineperin puuntuottajat. Saimmekin ostaa rakovalkeapuut Reijo Tupalalta, joka asuu Leineperissä ja toimii siellä muun muassa Leineperin myllyn yrittäjänä. Puut nuotiopajaa varten saatiin ostaa myös Leineperin aktiivisen kylätoimijan Marjo-Riitta Valleniuksen kautta. Tällä tavoin saimme kaikki puut paikalle juuri silloin kun tarvitsimme eikä erillisiä kuljetusmaksuja kertynyt. Edellä mainittujen lisäksi, oli vielä pienempiä hankintoja. Järjestyksenvalvojien liivit saimme lainaan Ulvilan kaupungin nuoriso- ja vapaa-aikatoimelta.

5.6.2 Luvat ja ilmoitukset

Tapahtumaa suunniteltaessa tulee aina ottaa huomioon lainsäädäntö ja yleisötilaisuuden järjestämisestä tulee aina tehdä virallinen ilmoitus järjestämispaikan poliisille. (Iiskola-Kesonen 2004,87.) TULIruukin kohdalla tein ilmoituksen Porin poliisille. Tapahtumaa varten minun tuli huolehtia erilaisista luvista. Tällaisia olivat esimerkiksi Leineperin ruukin maa-alueiden ja rakennusten käyttöluvut, jotka myönnettiin kaupungintalon eri osastoilta. Lisäksi ilmoituksen liitteeksi vaadittiin liikenteenohjaussuunnitelma, joka sisälsi alueen kartan johon oli merkitty parkkipaikat, liikenteenohjaajien nimet ja henkilötunnukset sekä lyhyen selostuksen itse liikenteenohjaamisesta. Luonnollisesti poliisi halusi myös tiedot TULIruukkiin lupautuneista järjestyksensivalvojista, heidän järjestyksensivalvojakorttinsa numeron ja henkilötunnuksen. Liitin ilmoitukseen myös tapahtuman pelastussuunnitelman, aluepalomestarilta saadun pöytäkirjan luvan myöntämiseksi (liite 9) sekä jäljennöksen terveystoimistoilmoituksesta elintarvikkeiden myyjistä tapahtumassa. Anniskeluluvasta minun ei tarvinnut huolehtia, koska ainoa paikka, josta tapahtumassa sai ostaa alkoholia, oli Perinnekahvila Savipakari jolla on A-oikeudet. Savipakarin omistajan kanssa sovimme, että hän järjestää tiloihinsa oman kortillisen järjestyksensivalvojan jonka tietoja en liittänyt tapahtumailmoitukseen.

Olin täyttänyt jo pari kuukautta aikaisemmin EKORuukin tapahtumailmoituksen joten ilmoituksen täyttäminen ei ollut enää niin monimutkaista kuin ensimmäisellä kerralla. Poliisi hyväksyi ilmoituksen ja myönsi luvat hakemalleni kolmelle väliaikaiselle järjestyksensivalvojalle sekä Ruukinkadun sulkemiselle tapahtuman ajaksi. (liite 10) Huomautusta tuli ainoastaan siitä, että kortillisia järjestyksensivalvojia tulisi olla enemmän kuin kortittomia. Lisäksi hankimme luvan tienvarsivainonnalle eli tapahtumaopasteiden asettamisesta tienreunoille. Meluluvasta tiedustellessani kävi ilmi, ettei sitä tarvittu, koska tapahtumassa ei ollut äänentoistolla esitettävää musiikkia ulkotiloissa.

5.7 Tapahtuman riskit ja turvallisuus

TULIruukki sanasta on jo kuultavissa tapahtuman riskialttius. Tapahtuma järjestettiin kulttuurihistoriallisesti erittäin merkittävällä alueella, jossa oli paljon vanhoja puurakennuksia ja tapahtuman pääteemana oli elävä tuli. Lisäksi se fakta, että tapahtumaan tavoiteltiin lapsiperheitä ja viihteelle lähteviä nuoria aikuisia, oli mielestäni aluksi ristiriidassa keskenään. Tapahtuman sijoituessa perjantai-iltaan ja pimeään aikaan, ei ainakaan vähentänyt tapahtuman riskialttiutta. Täytyy myöntää, että nämä edellä mainitut minulle annetut lähtökohdat tapahtuman järjestämiseksi saivat minut empiimään tehtävän vastaanottamista. Jonkin aikaa asiaa pohdittuani, koin TULIruukin järjestämisen erittäin mielenkiintoisena tehtävänä josta ei haastetta puuttunut.

Vallo & Häyrynen (2008, 167) toteavat, että kaikissa tilaisuuksissa tulisi turvallisuuden olla kunnossa. Turvallisuuden varmistaminen pelastaa monilta harmeilta ja vaikuttaa olennaisesti myös ihmisten mielipiteeseen tapahtumasta. Etenkin ulkoilmatapahtumissa tulisi huolehtia pelastussuunnitelman tarpeesta ja paikalle tulisi järjestää riittävästi osaavaa pelastushenkilökuntaa. Myös vakuutusten tulisi olla kunnossa. Tapahtuma piti sisällään paljon erilaisia riskejä joista suurimpia olivat tulipalo, pimeyden tai tulen aiheuttamat muut vahingot. Pienempinä vaaratekijöinä pidin jokea, joka virtaa keskellä tapahtuma-aluetta, työpajojen ja -näytösten mahdollisia vahinkoja, kuten metallisirujen lentäminen sepän takoessa, liikennettä ja järjestyshäiriöitä. Riskejä ollessa mielestäni paljon aina merkityksettömästä sietämättömään riskiin saakka, oli minun kiinnitettävä huomiota tapahtuman järjestämisessä erityisesti tapahtuman turvallisuuden takaamiseen. Helpottavana asiana turvallisuusasioiden organisoinnissa oli, että Ulvilan kaupungilla on kattavat vakuutukset tapahtumien varalle, joten minun ei tarvinnut kiinnittää niihin sen enempää huomiota.

Tapahtuman ohjelman ollessa selvillä, laadin TULIruukille pelastussuunnitelman. Suunnitelmaan liitettävän ensiapuohjeistuksen oli Rosanna Telaranta laatinut TULIruukkia edeltäneitä TEEMARuukkeja varten, joten minun tuli tehdä siihen vain muutamia pieniä muutoksia. Pelastussuunnitelma tuli tapahtuman erilaisuuden vuoksi tehdä alusta loppuun. Eniten keskityin turvallisuuskysymyksissä paloturvallisuuteen. Olin ensimmäisen kerran yhteydessä alueen palomestariin Heikki Rantaseen jo ennen kuin tapahtuman suunnittelu oli varsinaisesti alkanut. Myöhemmin kysyin häneltä

tarvittaessa neuvoa, mielipidettä ja lupaa erilaisten ohjelmien sisältöjen suhteen. Ohjelman ollessa lähes täysin selvillä, kiersin Rantasen kanssa tapahtuma-alueen tulente-kopaikat ja kerroin vielä miten paloturvallisuus tapahtumassa tulitaisiin huomioi-maan. Olin jo aikaisemmin lähettänyt hänelle ja vapaapalokunnan päällikölle pelas-tussuunnitelman sekä kirjallisen että karttaan merkitysti, selvityksen alueen tulente-kopaikoista. Tämän palotarkastuksen myötä TULIruukille myönneettiin lupa (liite 9) myös paloviranomaisten puolesta. Kuten luvasta on nähtävissä, sovimme tarkasta-vamme sääolosuhteet ja niiden seuraukset vielä hieman ennen tapahtumaa.

Tärkeimmät turvallisuustoimet paloturvallisuuden takaamiseksi olivat Kullaan va-paapalokunnan ja sammutusauton läsnäolo, ensisammuttimien vuokraaminen Presto Paloturvallisuus Oy:ltä, avotulen sijoittaminen aina palamattomalle alustalle sekä ulkotulien ja soihtujen asettaminen kauas rakennuksista. Palomiesten kanssa kävin vielä ennen tapahtuman alkua kartalta läpi kaikki paikat joissa avotulta tulisi ole-maan. Alue oli palomiehille tuttu, joten kierrosta maastossa ei tarvittu, kuten ei lopul-ta tarvittu palomiehiäkään.

Mahdolliset henkilövahingot tuli tapahtumassa huomioida myös erittäin tarkasti lä-hinnä pimeyden ja tulen vuoksi, mutta huomiotta ei voinut jättää sitäkään asiaa, että kyseessä oli perjantai-ilta ja alueelta oli mahdollisuus ostaa alkoholijuomia. Tiedus-telin vaadittua järjestyksenvalvojen määrää Porin poliisista. Alueen rauhallisuus, tapahtuman kohderyhmät ja odotettu kävijämäärä huomioon ottaen sain neuvoksi hankkia paikalle 2-3 järjestyksenvalvojaa. Lopulta järjestyksenvalvoja oli yksi voi-massa olevan järjestyksenvalvojan kortin omaava henkilö sekä kolme kortitonta hen-kilöä. Yhdellä kortittomista oli olemassa järjestyksenvalvojakortti, joka ei tosin ollut voimassa henkilön jo jäätyä eläkkeelle. Takanaan hänellä oli kuitenkin yli 30 vuoden kokemus alalta. Lisäksi Savipakarilla oli oma kortillinen järjestyksenvalvoja.

Henkilövahinkoja ehkäistiin myös rajaamalla kriittiset alueet turvanauhoin. Tuliesi-tyksiä varten rajattiin Savipakarin ja Sinitulkun välissä olevalle nurmialueelle noin 15m x 15m laajuinen alue. Masuunin ahjot ja seppien alasimet rajattiin myös turva-nauhoin yleisöstä. Jälkeenpäin ajateltuna rajaus olisi pitänyt tehdä vielä kauemmas alasimista, koska taottavasta raudasta olisi voinut lentää osia kohti yleisöä. Paikalla oli myös Kaasmarkun ensivaste, joka tarvittaessa huolehti mahdollisista

henkilövahingoista ja osaltaan pitivät palomiesten lailla yllä turvallista ilmapiiriä jo pelkästään olemalla näkyvästi läsnä.

Yleisten teiden kulkiessa läpi tapahtuma-alueen, oli liikenne myös yksi riskitekijöistä. Onneksi teiden varsilla oli kuitenkin katuvalot joten valoa oli riittävästi. Päätimme sulkea Ruukinkadun ja rauhoittaa sen vain käsityöläispuoteja ja muissa mahdollisissa kojuissa vierailevia asiakkaita varten. Luvan kadun sulkemiseen sain tapahtumanjärjestämisen luvan ohella Porin poliisilta. Tapahtumaa varten alueelle tuotiin myös muita liikennemerkkejä. Esimerkiksi Perinnekahvila Savipakarin edustalle tienreunaan asetettiin varoituskolmio, jotta Harjavallan suunnasta tulevat autoilijat osaisivat ajoissa varoa Meijerirakennuksen ja Savipakarin väliä kulkevia ihmisiä. Muut alueelle tuomamme merkit olivat lähinnä pysäköintikielto ja moottoriajoneuvoilla ajo kielletty -merkkejä.

Suurimmaksi turvallisuusriskiksi tuli tapahtuman aikana liikenne kävijöitä ollessa paljon enemmän kuin oli odotettu. Pohdimme ennen tapahtumaa bussikuljetuksen järjestämistä Porista Ulvilan kautta Leineperiin, mutta lähinnä taloudellisista syistä en järjestänyt sellaista. Itse myös uskoin bussikuljetuksen tuovan enemmän alkoholin vaikutuksen alaisena olevia henkilöitä alueelle, minkä taas koin olevan tapahtumalle merkittävä riski, jota en halunnut ottaa. TULIruukin turvallisuuden varmistamiseksi paikalla oli paljon henkilökuntaa ja sen suunnitteluun käytettiin runsaasti aikaa. Ehkä juuri tästä syystä kaikilta häiriöiltä ja vahingoilta vältyttiin. Tästä syystä itselläni on melko turvallinen olo järjestää tapahtumia joskus vielä lisääkin.

6 TAPAHTUMAN TOTEUTUS

6.1 Valmistelevat työt

Tapahtuman rakennusvaihe on itse tapahtuman toteutuksen runsastöisin ja eniten aikaa vievä osa. (Vallo & Häyrinen 2008, 153.) Tästä syystä TULIruukin käytännön valmistelut Leineperissä aloitettiin jo tapahtumaa edeltävänä päivänä eli 3.10.2013 Tehtävänä tuolloin oli lähinnä lyhtyjen täyttö joko valopetrolilla tai kynttilöillä, ma-

suurin alakerran koristelemine näyttäväksi lyhdyillä ja erilaisten tarvikkeiden kuljetus Leineperiin. Noudimme Telarannan kanssa myös liikennemerkit, rajaustolpat ja nauhat, valovirta/voimavirta muuntimet halogeenivalaisimet kaupungin varastolta ja kuljetimme ne Leineperiin. Varmistimme myös, että vanhalla koululla, jonne majoitimme kuusi muinaistekniikan opiskelijaa, oli kaikki tarvittava ja myös tuoleja liikuntasalin puolella järjestettävää väri- ja valorentoutus työpajaa varten. Eija Kannisto toi koululle opiskelijoille ilmapatjat nukkumista varten.

Itse tapahtumapäivänä 4.10.2013 valmistelevat tehtävät koostuivat lähinnä mystisten markkinoiden pöytien järjestämisestä, pelastussuunnitelmien ja hätänumerokylttien ja laminoitujen käsiohjelmien viemisestä tiloihin joissa pidettiin työpajoja tai näyttöksiä, lyhtyjen ja muiden tulien viemisestä ympäri tapahtuma-aluetta ja niiden sytyttämisestä, kelluvien lyhtyjen viemisestä joelle, tiettyjen alueiden rajaamisesta turvallisiksi, aluepalomestarin kanssa lopullisen palotarkastuksen tekemisestä, kekrikävelyn rakentamisesta ja liikennemerkkien ja muiden kylttien pystytyksestä. Viimeisenä mainitusta huolehtivat lähinnä liikenteenohjaajat, mutta muista tehtävistä huolehtivat itseni lisäksi pääasiassa Rosanna Telaranta, Eija Kannisto sekä Satakunnan ammattikorkeakoulun opiskelijat Timo Salikka ja Sanna Seppänen. Aluepalomestari totesi tuulen olevan liian kova kokon sytyttämiseen, joten se jouduttiin jättämään pois ohjelmasta.

Suuri osa työpajojen pitäjistä huolehti kukin omasta työpajastaan. Puut nuotiopajaa ja rakotulia varten toivat paikoilleen Reijo Tupala ja Pentti Vallenius. Olin pyytänyt myyjiä ja työpajan ohjaajia tulemaan paikalle viimeistään tunti ennen tapahtuman alkua ja heidän saapuessaan pyrin ehtiä toivottamaan jokaisen tervetulleeksi ja ohjasin heidät paikoilleen. Käytännössä tämä ei kuitenkaan täysin onnistunut kovan kiireen vuoksi. Olin kuitenkin lähettänyt Kannistolle ja Telarannalle sähköpostitse listan tapahtumaan osallistuvista tahoista yhteystietoineen sekä heidän käyttöönsä varatuista tiloista. Listasta näkyi myös kunkin osallistujan tarpeet, kuten esimerkiksi pöytien määrä ja paikka tai sähkön tarve. Tällä tavoin varmistin paikalla olevan muitakin kyseiset seikat tietäviä henkilöitä, jos sattuisin itse olemaan osallistujien saapuessa jossain muualla.

Menimme Telarannan kanssa tapahtumapäivänä jo aikaisin aamulla Leineperiin tekemään valmisteluja iltaa varten. Muut valmisteluihin suunnitellut kolme henkilöä saapuivat paikalle noin kello 15.00. Vaikka aikaa tuntui olevan runsaasti valmistelujen tekemiseen, jäi pieniä asioita silti tekemättä. Saimme kuitenkin tärkeimmät asiat hoidettua ja valmistelut olivat lähes tehty yleisön saapuessa.

6.2 TULIruukki

TULIruukin virallinen tapahtuma-aika oli 18.00- 24.00. Tämän jälkeen Perinnekahvila Savipakari oli avoinna klo 1.30 saakka. Suunnitellut paikoitusalueet täyttyivät melko nopeasti, mutta onneksi olin Utraisen kanssa sopinut Härkätallin piha-alueen varapaikoitusalueeksi. Autopaikat olisivat riittäneet hyvin jos tapahtumaan olisi saapunut odottamamme 500–1000 kävijää, mutta väkimäärän kolminkertaistuttua oli lisäpaikoitukselle tarvetta. Tapahtumaa seuraavana päivänä vasta kuulin myös läheisen suuren peltoaukeankin olleen täynnä autoja. Itse olen nähnyt tuon peltoalueen olevan täynnä autoja vain perinteisten toripäivien aikaan, joten en osannut kuvitellaakaan sitä tarvittavan. Pellon omistaja oli onneksi Reijo Tupala jota tapaus ei haitannut. Kyseisellä alueella ei ollut minkäänlaista valaisua, mutta osa kävijöistä on jo tottunut aina jättämään autonsa kyseiseen paikkaan tullessaan Leineperiin, niin jättivät tälläkin kertaa.

Tapahtuma eteni suurelta osin suunnitelman mukaisesti. Kokon peruuntuminen ja ensimmäisen tulishown myöhästyminen puoli tuntia, olivat ainoat aikataulussa tapahtuneet muutokset. Tulishow myöhästyi tulitaiteilijan juutuessa ruuhkaan aikaisemmin päivällä ja sain tiedon myöhästymisestä vasta hieman ennen kuin ensimmäisen tulishown piti alkaa. Sekä kokko että tuliesitysten alkamisajankohdat olivat luonnollisesti myös yleisölle jaetussa käsiohjelmassa joten koin ainoana keinona informoida tapahtumavieraita muutoksista oli menemällä itse tapahtumapaikalle suunnitellun ohjelman aikaan ja ilmoittamalla asiasta kovaan ääneen. Pahoittelujen kera ilmoitettu muutos saavuttikin yleisön hyvin ja suuremmalta harmilta vältyttiin. Kuten Vallo & Häyrinenkin (2008, 151–152) toteavat, on tärkeää että yksi ja sama henkilö on tapahtuman aikaan päävastuussa tapahtuman läpiviennistä. Sama henkilö päättää kaikista

tarvittavista muutoksista tapahtuman kulussa ja myös ilmoittaa niistä eteenpäin. Luontevimmin tuo henkilö on projektipäällikkö.

Tapahtuman ollessa ensimmäinen järjestämäni tapahtuma, jännitin koko päivän melko paljon. Toimin tapahtuman ajan ikään kuin pääisäntänä Kanniston ja Telarannan toimiessa apuisäntinä. En juuri miettinyt ”isännyyttä”, vaan tapahtuman pääjärjestäjänä se tuli minulta luonnostaan. Käytännössä isännän täytyy esimerkiksi olla täysillä mukana tapahtumassa ja tietävät tapahtuman olennaisimmat asiat. Tällaisessa laajas-
sa ulkoilmatilaisuudessa varsinainen isännöinti ei ole mahdollista, mutta aina tulisi kuitenkin olla iloinen, kohtelias ja avulias - myös tapahtuman isännän ilmeet kertovat enemmän kuin tuhat sanaa. On tärkeää, että isännät erottuvat joukosta joten pyysin Kannistoa ja Telarantaa pukemaan ylleen keltaisen heijastinliivin. Näin olisimme helposti löydettävissä ja tarvittaessa voisimme olla tapahtumakävijöille avuksi. (Vallo & Häyrinen 2008, 215- 219.)

Minulle oli tärkeää tavata kaikki tapahtuman ohjelman järjestämisessä mukana olleet henkilöt ja varmistaa läpi tapahtuman, että heillä oli varmasti kaikki hyvin. Kiersin koko tapahtuman ajan koko tapahtuma-aluetta hoitaen juoksevia asioita kuten hankkien talkoolaisten allekirjoituksia hankeen vaatimia talkootyötuntilistoja varten. Oikein täytetyt listat on myös yksi edellytys hyväksyttävän hankerahoituksen saamiselle. Pyrin myös keskustelemaan ihmisten kanssa niin paljon kuin mahdollista ja kuunnella heidän mielipiteitään tapahtumasta. Väkeä tapahtumassa riitti melko paljon aina noin kello yhteentoista saakka. Tämän jälkeen osa vielä paikalla olleista jatkoivat iltaa Savipakarilla jossa esiintyi Sammontakojat. Ottaen huomioon tapahtumaan osallistuneiden kävijöiden määrä, asioita hankaloittava pimeys ja fakta, että TULIruukki oli ensimmäinen järjestämäni tapahtuma, oli se mielestäni erittäin onnistunut.

6.3 Tapahtuman purku

Myyjät, työpajojen ja työnäytösten pitäjät hoitivat omalta osaltaan oma alueensa jo illalla sellaiseen kuntoon kuin se oli ollut heidän paikalle saapuessaankin. Vain Leinperiin yöksi jääneet muinaistekniikan opiskelijat jättivät viikinkitellettansa purun seuraavaan aamuun. Aikataulullisesti olin suunnitellut koko tapahtuman purkamisen

tapahtumayölle sekä seuraavalle päivälle. Yöllä tapahtumaa purkamassa oli itseni lisäksi Eija Kannisto, Tuomas Lankinen, Rosanna Telaranta sekä opiskelijat Sanna Seppänen ja Timo Salikka. Tärkeintä oli saada kaikki lyhyt kerättyä alueelta jo yöllä, jotta niitä ei varastettaisi tai rikottaisi. Lisäksi pidin huolen siitä, että kekrikävelyllä käyttämämme valurautaiset telineet sekä Reijo Tupalalta lainaamamme valurautaiset ulkotulitelineet kerättiin pois alueelta ja toimitettiin lukkojen taakse. Lyhtyjien kerääminen oli melko helppoa, koska suuressa osassa paloi vielä valo joten ne näkyivät hyvin pimeässä. Toisaalta taas lyhtyjä oli erittäin paljon ja laajalla alueella mikä tuntui melko raskaalta niin fyysisesti kuin psyykkisestikin raskaan päivän jälkeen. Lähdimme Leineperistä noin kello kaksi yöllä ja sovimme jatkavamme purkua seuraavana aamuna kello yhdeksän.

Lauantaina aloitimme tapahtuman purkutyöt Leineperin Infon, juustokellarin, Kylätilan sekä WC-tilojen siivouksella. Mukana siivouksessa olivat Kannisto, Telaranta ja minä. Kurpitsalyhtypajan vastuuhenkilö Pirjo Vallenius oli myös tyttärensä kanssa siivoamassa Kylätilasta loput kurpitsalyhtypajasta jääneet jäljet. Keräsimme alueelta kaikki mitä olimme sinne tapahtumaa varten tuoneet ja todennäköisesti roskia edellistenkin tapahtumien jäljiltä. Varmistimme myös käyttämiemme sisätilojen olevan vähintään yhtä siistejä kuin olivat niihin mennessämme.

Haastavinta purkamisessa oli kelluvien lyhtyjien kerääminen joesta kaatosateessa, nuotiopajan jäännösten ja rakotulipuiden siirtäminen alueelta sekä painavien liikennemerkkien kerääminen alueelta. Sateen vuoksi päätimme jättää opastekylttien keräämisen seuraavalle maanantaille, jotta ne ehtisivät kuivua kunnolla ennen siirtämistä. Näin kyltit pysyvät paremmassa kunnossa ja sateen oli ennustettu loppuvan maanantaihin mennessä. Maanantaina noudimme kyltit kuivina pois tienreunoilta.

7 TAPAHTUMAN JÄLKIMARKKINOINTI

Viimeinen, mutta erittäin tärkeä vaihe tapahtumaprosessissa on jälkimarkkinointivaihe. Siihen kuuluu asianosaisten kiittäminen, materiaalin toimitus, palautteen

kerääminen ja työstäminen, yhteydenottopyyntöjen hoitaminen ja yhteenvedon työstäminen. Palautetta tulisi kerätä aina sekä osallistujilta että tapahtuman järjestämiseen osallistuneilta henkilöiltä, jotta opittaisiin mahdollisimman paljon uutta seuraavaa tapahtumaa varten. Näin tapahtumaprosessi on jatkuva osaamisprosessi organisaatiolle ja siitä kertyy valtava osaamispääoma (Vallo & Häyrynen 2008, 168–169.)

Iiskola -Kesonen (2004, 12) painottaa yhteistyökumppaneiden ja sidosryhmien kiittämisen tärkeyttä ja se tulisi toteuttaa mahdollisimman pian tapahtuman jälkeen. Kiitostilaisuus, jossa kerrataan tapahtuman tulokset ja mahdollisesti jaetaan tapahtumaan liittyvä muistolahja, osoittaa arvostusta sekä toimii tehokkaana markkinointikeinona. Vajaa viikko TULIruukin jälkeen järjestettiin tapahtuman palautte/kiitostilaisuus Leineperissä. Kutsuin paikalle Leineperin yrittäjät ja toimijat jotka olivat mukana tapahtuman järjestämisessä. Varsinaisia muistolahjoja ei jaettu, mutta Kanniston ehdotuksesta kopioin jokaiselle samana päivänä Ulvilan paikallislehdessä Ulvilan Seudussa olleesta TULIruukkia käsittelevästä lehtiartikkelista oman kappaleen. Luonnollisesti paikalle saapuneille tarjottiin myös kahvit ja pullat ja kiitoksia jaettiin suullisesti. Esiintyjille, osalle työpajanpitäjistä ja muille maksullisille tahoille tapahtumassa lähetin jokaiselle henkilökohtaisesti kiitoskirjeen, laskutusosoitteet ja muut mahdollisesti tarvittavat tiedot. Myös tapahtumassa mukana olleet myyjät saivat kiitoskirjeen.

8 TUTKIMUSAINEISTON HANKINTA JA TYÖSTÄMINEN

8.1 Palautekysely

Tapahtumaa järjestettäessä tulisi aina toteuttaa ainakin jonkinlainen palautekysely. On tärkeää saada tietää miten osallistujat kokivat tapahtuman, mitä olisi voitu tehdä toisin ja mikä on ollut kaikkein parasta. Tällä tavoin seuraavan kerran tapahtumaa järjestettäessä voidaan sitä muokata niin, että yhä useampi kävijä kokee sen mahdollisimman mielisaksi. Jokainen tapahtuma jättää mukanaolijoille tunteen siitä täyttikö tapahtuma odotukset vai ei. Juuri tämä tunne taas vaikuttaa henkilön päätökseen lähteä kyseiseen tapahtumaan se seuraavan kerran järjestettäessä.

(Vallo & Häyrynen 2008.171–172.) Suunnitellessani TULIruukin palautekyselyä minulle oli selvää, että toteuttaisin sen kirjallisena tapahtuman aikana ja kerättäisiin palautelaatikoihin. Olin aikaisemmin toteuttanut palautekyselyn samalla tavalla Leineperissä Lähiruokatorilla ja saatujen vastausten määrä tuolloin oli riittävä. Palautelomaketta tulostettiin yhteensä noin 500 kappaletta ja sitä annettiin liikenteenvalvojille jaettavaksi sekä asetettiin palautelatikkojen viereen Kylätilaan ja Perinnekahvila Savipakarille. Palautelaatikot ja -kyselyt asetettiin juuri näihin tiloihin, koska ajattelin niiden olevan paikkoja joissa kävijät tarkenevat kirjoittaa vastauksia, joissa on pöytiä joiden äärellä kirjoittaa sekä etenkin Kylätilassa olevan rauhallinen tunnelma vastausten kirjoittamiseen.

Palautelomake kannattaa tehdä aina tapahtumakohtaisesti jotta saataisiin vastaukset juuri niihin seikkoihin joihin järjestäjä haluaa. Mielestäni lomakkeen tuli olla mahdollisimman lyhyt, jotta tapahtumakävijät ensinnäkin suostuisivat vastaamaan siihen ja toiseksi jaksaisivat vastata mahdollisimman totuudenmukaisesti ja edes hetken pohtien vastauksia. Pysin myös tekemään kysymyksistä mahdollisimman yksinkertaisesti vastattavia monivalintakysymyksiä ja parin sanan vastauksia. (liite 11) Tärkeimpinä kysymyksinä tutkimustani ajatellen ovat kysymykset sukupuolesta, iästä, kenen kanssa on tuli tapahtumaan, onko käynyt aikaisemmin alueella sekä kouluarvosana tapahtumalle. Vallon & Häyrysen mukaan yleisarvosanan pyytäminen palautelomakkeessa kouluarvosanalla 4-10 on toimiva ratkaisu, koska näin tapahtumalle on lopuksi helppo laskea keskiarvo jonka avulla saa karkean käsityksen tapahtuman onnistumisesta melko helposti. Myöhemmin keskiarvoa voidaan hyödyntää esimerkiksi tulevien tapahtumien tavoitteita suunnitellessa. (Vallo & Häyrynen 2008. 171–172.)

8.2 Palautekyselyn tulokset ja niiden analysointi

Palautekyselyyn vastasi 27 henkilöä mikä on tapahtuman arvioidusta kävijämäärästä vain 0,9 %. Tämän otoksen perusteella on mahdotonta realistisesti arvioida koko kävijäjoukon mielipidettä tapahtumasta. Syy siihen miksi vastauksia tuli niin vähän, on todennäköisesti se, etten osannut selventää liikenteenvalvojille tarpeeksi hyvin kyselyn jakamisen tärkeyttä sekä odotetun kävijämäärän ylittyessä noin kolmikertaisesti

palautelaatikat ja lomakkeet niiden vieressä jäivät lähes näkymättömiksi ihmisten joukossa. TULRuukin ohjelman tapahtuessa laajalla alueella ja lähinnä ulkona, oli lomakkeen jakaminen, täyttäminen ja palauttaminen jo itsessään melko haastavaa. Olen kuitenkin alla analysoinut tutkimuksen kannalta tärkeimmät vastaukset, koska ne antavat muualta saamani suoran palautteen perusteella kuitenkin osviittaa kävijöiden yleisestä mielipiteestä TULRuukista.

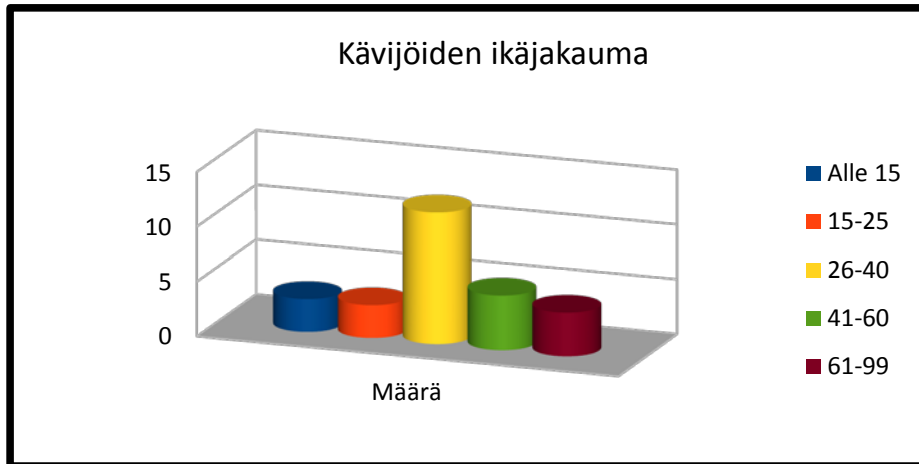
Ensimmäisellä kysymyksellä (kuvio 2.), joka koski vastaajan sukupuolta, halusin selvittää pitikö ennakkoluuloni naisten aktiivisemmasta osallistumisesta Leineperin Ruukin tapahtumiin paikkansa. Vastanneista 17 eli 63 % oli naisia ja loput kymmenen eli 37 % miehiä. Lisäksi lomakkeita tarkastellessa useampi kysymys kerrallaan oli havaittavissa, että kaikki vastanneista miehistä oli merkinnyt tulleen tapahtumaan perheenjäsenen kanssa ja neljä kertoi saaneensa tiedon tapahtumasta vaimoltaan. Tämän perusteella naisia siis oli tapahtumassa enemmän kuin miehiä.

Kuvio 2. TULRuukin kävijöiden sukupuolijakauma.

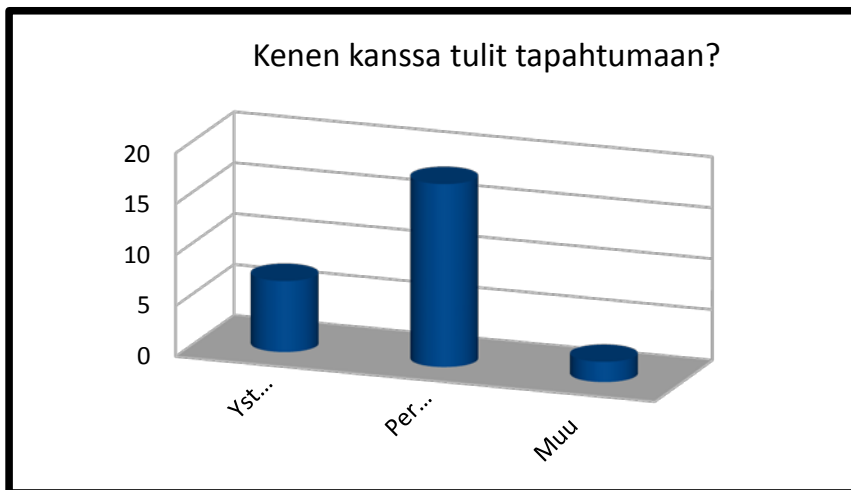
Lomakkeen toinen kysymys oli tutkimuksen kannalta tärkein, koska sen avulla sain tiedon siitä kuinka paljon toiseksi pääkohderyhmäksi asetettuja 25–40 -vuotiaita henkilöitä tapahtumassa oli. Kuten kuviosta 3. käy ilmi, vastanneista 44 % eli 12 henkilöä kuuluvat kyseiseen kohderyhmään. Vastanneista seuraavaksi suurimmat ikäryhmät ovat 41-60 -vuotiaat, viisi henkilöä eli noin 19 % vastanneista sekä 61-99 -vuotiaat, neljä henkilöä eli noin 15 % vastanneista. Nämä ikäryhmät ovat havaintojeni mukaan yleisin Leineperin Ruukin kävijäryhmä joten tulos ei sinänsä yllätä. Kahta viimeistä ikäryhmää eli alle 15 -vuotiaat ja 15–25 -vuotiaat oli kumpaakin kolme vastanneista. Tämä tarkoittaa noin 11 % kaikista vastanneista.

Näiden ikäryhmien edustajien pienilukuisuus vastanneista johtunee etenkin alle 15 -vuotiaiden kohdalla heidän nuoresta iästään. Tämän ikäluokan edustajat ovat tapah- tumissa yleensä vanhempiansa kanssa jotka saattavat vastata kyselyyn. Havaintojeni mukaan lapset eivät jaksakaan keskittyä palautekyselyihin, kun ympärillä tapahtuu paljon ja on paljon nähtävää.

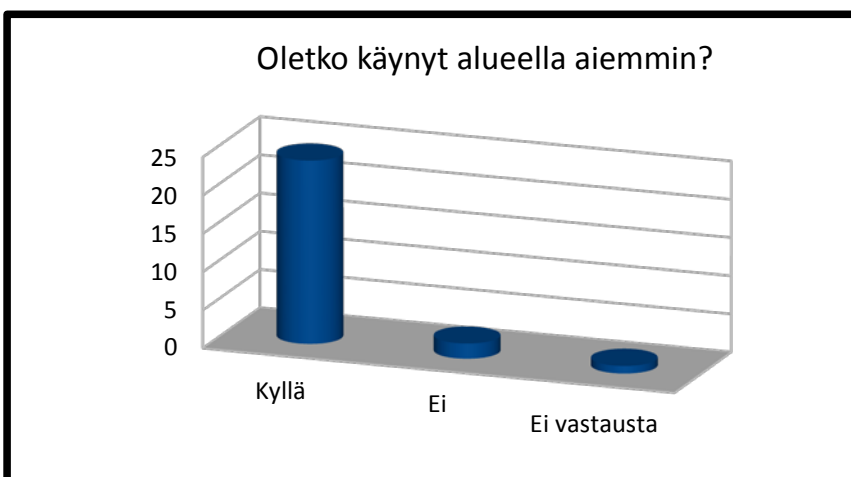
Kuvio 3. TULRuukin kävijöiden ikäjakauma.

Kysymyksellä kolme tiedusteltiin kenen kanssa vastaaja saapui tapahtumaan. Vaihtoehtoina vastaajalla oli ystävä, perheenjäsen tai muu. Tällä kysymyksellä halusin kartoittaa sitä kenen kanssa henkilöt tapahtumaan saapuivat jonka perusteella taas voisin tehdä johtopäätöksiä siitä onko kävijä mahdollisesti ollut pääkohderyhmäämme eli lapsiperheen jäsen. Kuten kuvio 4. voi todeta, suurin osa vastanneista, 18 henkilöä eli 66 % vastanneista vastasi tullessaan tapahtumaan perheenjäsenen kanssa. Näin vastanneista yhdeksän henkilöä eli 50 % kuului ikäryhmään 26–40 -vuotiaat ja kahdessa lomakkeessa joissa vastaaja kuului sekä edellä mainittuun ikäryhmään, että vastasi tullessaan perheenjäsenen kanssa oli vielä erikseen kirjoitettu maininta: lasten kanssa. Toiseksi eniten vastaajat olivat saapuneet tapahtumaan ystävän kanssa. Tätä vastausta saatiin seitsemän kappaletta eli 26 % vastauksista. Ikäjakauma ystävän kanssa saapuneiden välillä jakautui tasaisesti niin, että kaksi vastanneista kuului ikäryhmään 15–25, kaksi ikäryhmään 26–40, kaksi ikäryhmään 41–60 ja yksi vastanneista kuului ikäryhmään alle 15- vuotiaat. Vastanneista kaksi eli 8 % oli vastannut tullessaan tapahtumaan jonkun muun kuin edellä mainittujen vaihtoehtojen kanssa.

Kuvio 4. TULRuukin kävijöiden seura.

Palautelomakkeen kuudes kysymys (kuvio 5) eli: Oletko käynyt alueella aiemmin, on myös erittäin tärkeä, koska tavoitteena oli saada tapahtumavieraaksi uusia kävijöitä. Vastanneista 24 eli 89 % oli vastannut käyneensä alueella aikaisemmin, kaksi vastauksista eli 7 % vastauksista oli kieltävää ja yhdestä lomakkeesta puuttui vastaus kyseisestä kohdasta. Ennen alueella käymättömistä henkilöistä kumpikin oli iältään alle 25 -vuotias. Tulosten perusteella ei tavoite uusien kävijöiden saamisesta alueelle toteutunut.

Kuvio 5. TULRuukin kävijöiden aikaisemmat käynnit alueella.

8.3 Haastattelu

Saadakseni vertailukohtaa TULIruukissa toteuttamani palautekyselyn vastauksiin, haastattelin seitsemäätoista ruukin alueen toimijaa noin kuukausi tapahtuman jälkeen. Valitsin haastateltavaksi kaikki alueen keskeiset toimijat joihin sain yhteyden ja joiden tiesin olleen TULIruukin aikaan alueella. Haastatteluilla pyrin saamaan tietooni toimijoiden näkemyksen siitä, minkälainen on tyypillinen Leineperin ruukilla vieraileva henkilö ja oliko TULIruukin aikana tyypillisessä kävijäkunnassa muutoksia. Alueen toimijat kuten yrittäjät ja työntekijät tietävät parhaiten alueella vierailevien demografiset piirteet eli esimerkiksi iän, sukupuolen ja perhesuhteet. Tietoa alueen tyypillisistä kävijöistä ei kirjallisena löytynyt joten haastattelujen tekeminen oli ainoa keino saada selville oliko TULIruukin tavoite uusien kävijäryhmien hankinnasta toteutunut.

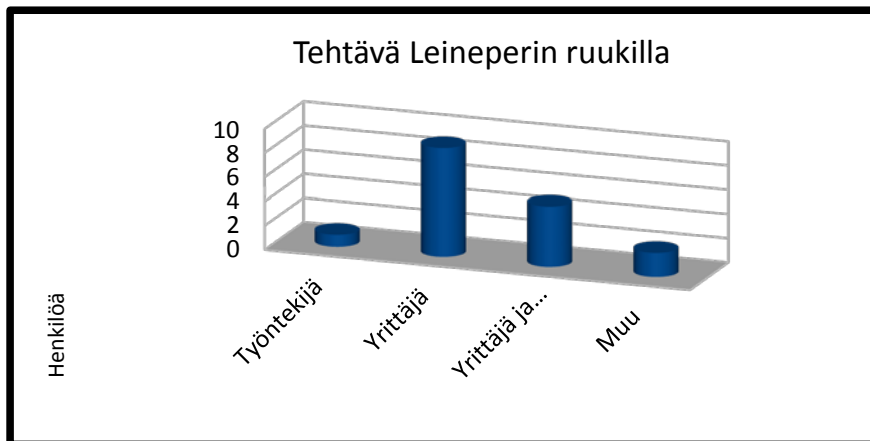
Toteutin haastattelut suurimmaksi osaksi puhelimitse, koska alueen yrittäjillä, joita valtaosa haastateltavista oli, ei ole yhteisiä aukioloaikoja yrityksissään ja he asuvat ympäri Satakuntaa. Tästä ei kuitenkaan koitunut ongelmia haastattelun koostuessa vain kuudesta kysymyksestä. Kaksi henkilöä haastattelin kasvotusten ja yhden henkilön Facebookin välityksellä. Haastattelukysymyksiä suunnitellessani päätin kysyä vain välttämättömät asiat tarvittavien vastausten saamiseksi. Tästä syystä kysymyksiä oli vain kuusi, mutta silti kukin puhelinhaastattelu kesti keskiarvoisesti noin kymmenen minuuttia. Haastateltavat vastasivat erittäin mielellään kysymyksiini ja antoivat samalla edelleen arvokasta palautetta TULIruukista.

Kahdella ensimmäisellä kysymyksellä halusin kartoittaa vastaajan asemaa Leineperin ruukilla ja kysymykset olivat: 1. Oletteko Leineperissä yrittäjänä, työntekijänä, toimijana vai joku muu vaihtoehto, mikä? 2. Kuinka kauan olette toimineet Leineperin ruukilla? Kolmannella kysymyksellä pyrin saamaan selville toimijan oman näkemyksen tyypillisestä vierailijasta Leineperin ruukilla kuvailemalla lähinnä vierailijan ikää ja kenen seurassa hän ruukille tulee. Neljännellä kysymyksellä halusin saada toimijoiden mielipiteen siitä, oliko TULIruukin aikana tuossa tyypillisessä Leineperin ruukin vierailijakunnassa nähtävissä eroa. Viides kysymys pyysi kuvailemaan TULIruukilla vierailutta kävijäkuntaa ja kuudennessa kysymyksessä toimijat saivat arvioida tapahtuman kouluarvosanalla eli skaala oli 4-10.

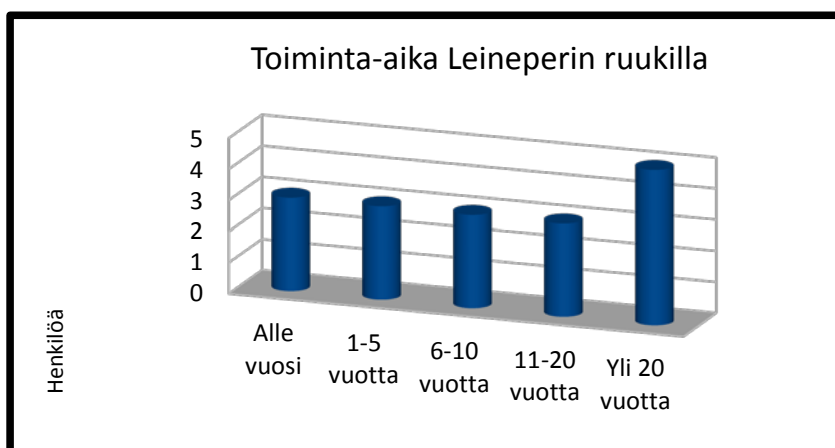
8.4 Haastattelujen tulokset ja niiden analysointi

Kuviosta 6 on nähtävissä haastateltujen henkilöiden tehtävä Leineperin ruukilla. 52,9 % vastaajista oli yrittäjiä, 29,4 % sekä yrittäjiä että asukkaita alueella, 5,9 % työntekijöitä ja loput 11,8 % joissakin muissa tehtävissä. Yrittäjät ovat todennäköisesti eniten tekemisissä alueella vierailevien henkilöiden kanssa, joten se että valtaosa vastaajista on yrittäjiä, kertoo muiden haastattelun kysymysten luotettavuudesta.

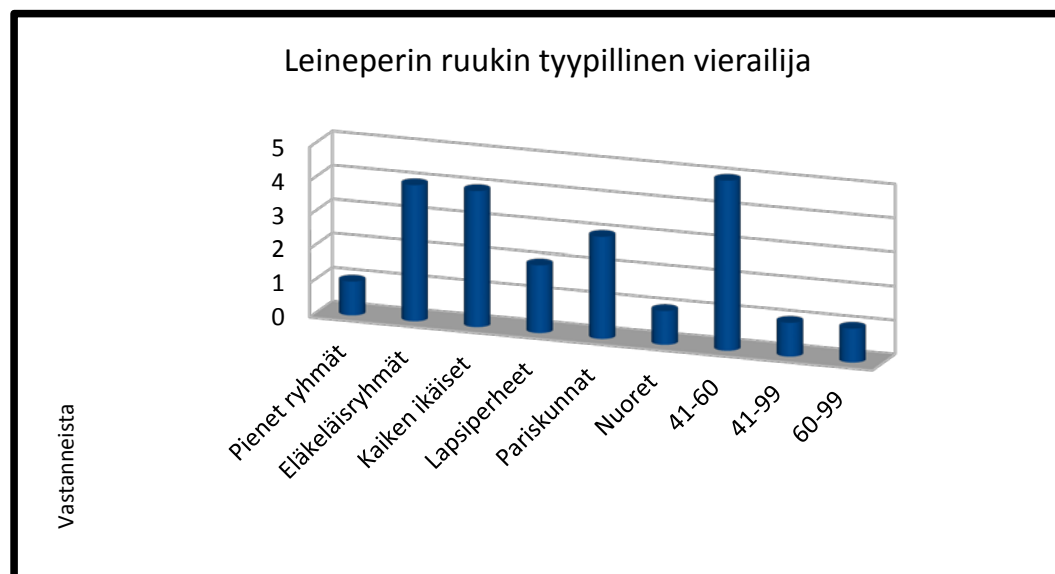
Kuvio 6. Haastateltujen asema Leineperin ruukilla.

Haastattelun toinen kysymys mittasi haastateltujen toiminta-aikaa Leineperin ruukilla. Mitä kauemmin henkilö on alueella toiminut, sitä paremmin hän todennäköisesti tunnistaa tyyppilliset kävijäryhmät ja niissä tapahtuvat mahdolliset muutokset. Kuten kuviosta 7. on nähtävissä, valtaosa eli 29,4 % haastatelluista henkilöistä on toiminut alueella yli kaksikymmentä vuotta. Loput vastausvaihtoehdoista menivät keskenään tasan eli alle vuoden, 1-5 vuotta, 6-10 vuotta ja 11–20 vuotta alueella toimineita oli kaikkia 17,6 % vastanneista. Valtaosan vastanneista toimiessa alueella jo yli 20 vuotta on vastauksilla vankka kokemusperä.

Kuvio 7. Haastateltujen toiminta-aika Leineperin ruukilla 15.11.2013.

Kolmas kysymys (kuvio 8.) kartoitti Leineperin ruukin tyypillistä kävijäkuntaa ja siihen saaduissa vastauksissa oli melko paljon hajontaa. Osa vastanneista ei osannut kuvailla tyypillistä kävijää muuta kuin iän perusteella, mutta osa vastanneista kuvaili iän lisäksi myös vierailijan matkaseuraa. Kuvioon onkin koottu kaikki annetut vastaukset, mistä syystä vastausten ja vastanneiden määrä ei täsmää. Kysymykseen vastaamatta jätti kaksi haastatelluista, koska he olivat mielestään toimineet alueella vasta niin vähän aikaa, että eivät osanneet realistisesti kuvailla tyypillistä kävijää. Kuten kuviosta on nähtävissä, haastateltujen toimijoiden mielestä tyypillinen Leineperin ruukilla vieraileva on 41–60 -vuotias. Toiseksi eniten alueella haastateltujen mielestä käy eläkeläisryhmiä ja kaiken ikäisiä henkilöitä. Epätyypillisin ruukin vierailija on kuvion mukaan nuoret, henkilöt ikäväliltä 41–99 ja 60–99 sekä pienet ryhmät. Tosin osa edellä mainittujen ikäryhmien jäsenistä todennäköisesti voitaisiin lisätä myös kohtaan eläkeläisryhmät. Näiden tulosten perusteella ei ole ollenkaan perustelematonta pyrkiä saamaan alueelle lisää nuoria aikuisia sekä lapsiperheitä.

Kuvio 8. Haastateltujen näkemys Leineperin ruukin tyypillisestä kävijäkunnasta.

Neljännessä kysymyksessä vastaus kaikilla vastanneilla oli kyllä, eli jokainen oli huomannut TULIRuukin aikana muutoksen tapahtuman kävijöissä verrattuna Leineperin ruukin tyypilliseen kävijäjoukkoon. Kaksi vain vähän aikaa alueella toimineista haastatelluista ei luonnollisesti vastannut myöskään tähän kysymykseen. Pyytäessäni haastateltavia kuvailemaan TULIRuukin kävijöitä, mainitsivat jokainen lapsiperheet. Muita kuvailevia sanoja olivat: nuoret, nuorempia kuin yleensä, lapsia, iloisia

ihmisiä, kiinnostunut, tyytyväinen, työkäinen ja elämyshakuinen +30 -vuotias. Lisäksi kolme henkilöä hämmästeli erityisesti sitä kuinka moni oli kertonut olevansa Leineperin ruukilla ensimmäistä kertaa.

8.5 Tutkimustulosten yhteenveto

Haastattelussa saatuihin vastauksiin perustuen Leineperin ruukilla vierailee eniten keski-ikäisiä ja sitä vanhempia henkilöitä. TULRuukin aikana alueella havaittiin lähinnä lapsiperheitä sekä tavallista ruukin vierailijaa nuorempaa väkeä. Edellä mainittua tukee myös tapahtumakävijöillä teetetty palautekysely, jonka mukaan suurin osa vastaajista oli iältään 26–40 -vuotias. Palautekyselyyn vastanneista suurin osa oli saapunut tapahtumaan perheenjäsenen kanssa, mikä taas tukee haastateltujen havaintoja tavallista suuremmasta määrästä lapsiperheitä. Näihin faktoihin, sekä omiini että useiden muiden tapahtumassa mukana olleiden havaintoihin perustaen voinkin todeta opinnäytetyöni tavoitteen uusien kävijäryhmien saavuttamisesta, toteutuneen. Palautekyselyssä TULRuukin keskiarvoksi tuli kouluarvosanojen perusteella 8,8 ja haastatteluissa 9,5. Yhteenlaskettuna TULRuukin keskiarvoksi tuli 8,9.

9 TYÖN LUOTETTAVUUSTARKASTELU

Oman opinnäytetyön kokonaisuuden arviointi on osa oppimisprosessia ja arvioinnissa tulisi keskittyä kolmeen työn keskeisempään osaan - työn ideaan, työn toteutustapaan sekä prosessin raportointiin ja opinnäytetyön kieliasuun. (Vilka & Airaksinen 2003, 154–159.) Olen osittain tarkastellut työn luotettavuutta koko kirjoitusprosessin ajan, mutta lähinnä oman oppimisprosessini vuoksi koen tärkeäksi tarkastella sitä vielä osa kerrallaan.

Opinnäytetyöni ideana ja tavoitteena oli siis onnistuneen TULRuukki – tapahtuman järjestäminen ja sen avulla uusien kävijäryhmien saavuttaminen matkailualueelle. Palautekyselyn ja haastattelujen lisäksi sain paljon suullista palautetta tapahtumassa mukana olleilta henkilöiltä jo tapahtuman aikana, että sen jälkeen. Pääasiassa palaute

oli erittäin positiivista ja tapahtumaa toivottiin järjestettäväksi myös ensi vuonna. Negatiivista palautetta tuli ainoastaan siitä, ettei ruokapalveluja ollut tarpeeksi. Perinnekahvila Savipakariin joutui jonottamaan melko pitkään jo pelkästään sisään-pääsyä. Tämä johtui lähinnä siitä, ettemme olleet osanneet odottaa paikalle niin suurta määrää kävijöitä. Kuten Eija Kanniston arviosta (liite 12) on nähtävissä, myös työn tilaaja eli Ulvilan kaupunki on tapahtumaan tyytyväinen. Tapahtumasta saadun palautteen ja tapahtuman aikana tehtyjen havaintojen perusteella uskallan siis todeta tapahtuman olleen onnistunut ja paikalla olleen pääasiallisesti kohderyhmiin kuuluvia henkilöitä. Syitä siihen, miksi juuri kyseiset kävijäryhmät olivat paikalla todennäköisesti useampia. Tapahtuman ohjelma ja markkinointiviestinnän kanavat oli räätälöity mahdollisimman paljon kohderyhmien kiinnostusta kohtaaviksi, mutta saattaa olla, että jo pelkkä tapahtuman rakentuminen tulen ympärille herätti yleisössä suurimman kiinnostuksen. Tosin viikko ennen TULIruukkia pidettiin Porissa perinteinen Taavin Tulet – tapahtuma, joka on tarjonnut satakuntalaisille upeita tulielämyksiä jo useamman vuoden ajan. Saadakseni selville jatkavatko samat kävijät käymistään Leineperin ruukilla eli onko työn tavoitteiden onnistumisella pitkäkestoisia vaikutuksia, tulisi tutkimukselleni teettää jatkotutkimus.

Työn tavoitteiden saavuttamiseksi ei itse tapahtuman osalta olisi paljoa enempää voinut käytettävissä olleella ajalla ja henkilömäärällä tehdä. Tutkimuksellista osuutta varten kirjallisen aineiston keräämisen ja teorioihin tutustumisen aloitin melko myöhään, mutta sain niiden kautta kuitenkin hyvän pohjan kirjalliselle osuudelle. Onnistuneen tapahtuman tähtimalliin ja projektin lainalaisuuksiin olin tutustunut jo aloittaessani tapahtuman suunnittelua - osittain itsenäisesti ja osittain opiskelun kautta. Pidän tutkimuksessa lähteinä käytettyä kirjallisuutta ja internetsivustoja luotettavina niiden ollessa ajan mukaisia ja ammattilaisten laatimia. Osa kirjallisista lähteistä on hieman vanhempia, mutta ne käsittelevät lähinnä sellaisia asioita jotka eivät juuri muutu ajan kuluessa.

Palautekyselyn koostamiseen ja toteuttamiseen käytin aivan liian vähän aikaa. Minun olisi pitänyt tarkemmin pohtia kyselyiden palautuspaikat tapahtumassa, sekä painottaa kaikille kyselyä jakaneille talkoolaisille sen tärkeyttä. Luotin liikaa siihen, että ihmiset löytävät kyselyt ja vastaavat siihen ilman kehotusta. Palautekyselyn vähäisten vastausten vuoksi koko työn luotettavuus kärsii. Haastattelukysymyksiin käytin

aikaa enemmän ja haastattelin kaikki TULIruukissa mukana olleet toimijat joihin sain yhteyttä. Pidän haastatteluista saamiani tuloksia luotettavina, koska suurin osa haastatelluista toimijoista on ollut ruukilla yrittäjänä jo hyvin pitkään. Tästä syystä he varmasti tuntevat parhaiten oman asiakaskuntansa ja huomaavat siinä ilmenevät mahdolliset muutokset. Toisaalta voi myös pohtia, vaikuttiko se, että haastattelut tehtiin henkilökohtaisesti heidän vastauksiinsa. Kouluarvosanan määrittäminen saattaisi olla tällainen kysymys.

Opinnäytetyöni kirjalliseen osuuteen olen pyrkinyt raportoimaan mahdollisimman tarkasti työn eri vaiheet, jotta sen suuritoisuus kävisi ilmi. Koin järkeväksi käsitellä raportissa ensin eri teoriaosuuksia lyhyesti jonka jälkeen pyrin tuomaan teoriaa lisää käytännön tehtävien määrittelyn tueksi. Vaikka teoriaa on mielestäni melko paljon, olisi sitä voinut olla vielä enemmänkin. Kohderyhmäajattelun ollessa niin keskeisenä asiana opinnäytetyön tavoitteissa, olisi sitä voinut käsitellä raportoinnissa syvemmin. Pyrin luomaan sisällysluettelon mahdollisimman yksinkertaiseksi ja tiiviiksi, mutta lähinnä kirjallisen osuuden pituuden vuoksi sisällysluettelokin pidentyi. Opinnäytetyöni kieliasu tuskin täyttää täysin tieteellisen kirjoittamisen kriteereitä, mutta olen kirjoittaessani tietoisesti pyrkinyt eroon itselleni luontevasta luovan tekstin tuottamisesta. Pääasiassa olen pyrkinyt selittämään asiat niin, että ne ovat ensisijaisesti mahdollisimman ymmärrettäviä.

10 POHDINTA

Yksi opinnäytetyöni tavoitteista oli saada mahdollisimman paljon tietoa ja kokemusta tapahtuman järjestämisestä. Järjestämällä TULIruukki – tapahtuman sainkin sitä erittäin paljon. Tapahtuman suunnittelun alkuvaiheessa työmäärä järjestämisen suhteen tuntui valtavalta, mutta todellisuudessa työtä oli vielä enemmän kuin aluksi olin kuvitellut. Turvallisuus oli minulle tapahtuman suunnittelussa tärkein asia ja työskentelin ahkerasti sen turvaamiseksi. Ensimmäistä tapahtumaa järjestäessäni saatoin olla välillä ehkä hieman liiankin varovainen, mutta minun olisi ollut mahdotonta

ottaa vastuuta tapahtumasta jossa on suuria riskejä. Vaikka tapahtuma sujui ilman suurempia ongelmia, en jännittämisen vuoksi pystynyt itse siitä juuri nauttimaan. Tämä on varmasti asia joka muuttuu saadessani lisää kokemusta tapahtumien järjestämisestä. Erityisesti työn tilaajan, eli Ulvilan kaupungin edustajien tyytyväisyys TULIruukkia kohtaan vahvisti käsitystäni siitä, että tapahtuma oli tarpeellinen ja olin onnistunut sen järjestämisessä.

TULIruukin onnistuminen vaikuttaa myös siihen, että se järjestetään ensi vuonna uudelleen. Olen jo lupautunut olla talkoohengellä mukana järjestelyissä jo siitäkin syystä, että minulla on eniten tietoa kyseisen tapahtuman käytännön järjestelyistä. Laadin Ulvilan kaupungin käyttöön paketin TULIruukkiin liittyvistä tiedoista ja materiaaleista joita tapahtuman järjestäjien on tulevana vuosina mahdollista hyödyntää. Paketti sisälsi esimerkiksi mukana olleiden myyjien, esiintyjien ja talkoolaisten yhteystiedot, kymmenien mahdollisten sidosryhmien yhteystiedot (eivät päässeet tänä vuonna tapahtumaan, mutta olivat kiinnostuneita), markkinointimateriaalien aihiot ja kuvamateriaalit, turvallisuuteen liittyvät suunnitelmat ja kekrikävelyn tekstit. Vasta pakettia kootessani ymmärsin tekemäni työn laajuuden ja oppimani asiat.

Opinnäytetyöni tutkimuksellinen puoli jäi melko heikoksi vähäisten palautekyselyn vastausten vuoksi. Nyt kuitenkin ymmärrän, kuinka tärkeää vastausten saaminen tapahtumakävijöiltä on ja osaan huomioida asian paremmin seuraavassa järjestämässäni tapahtumassa. Keskityin opinnäytetyössäni liikaa toiminnalliseen puoleen, tutkimuksellisen puolen jäädessä vähemmälle huomiolle. Tämä johtuu todennäköisesti siitä, että olen luonteeltani enemmänkin tekijä kuin lukija tai kirjoittaja. Työn ollessa ensimmäinen tutkimuksen kaltainen työni, olen alkanut ymmärtää teorian tiedon tärkeyden ja löytänyt tutkimuksen mielekkyyden itse tekemisen rinnalle.

Olen pyrkinyt raportoimaan koko opinnäytetyöni vaihe vaiheelta mahdollisimman tarkasti, mutta silti huomaan jatkuvasti jättäväni lähes saman määrän asioita kertomatta. Sekä tapahtuman sisällön suunnittelussa että kirjallisen työn laatimisessa olen molemmissa oppinut ajattelemaan epäolennaisen- ja olennaisen tiedon eroa. Toisinaan niiden rajaa on hankala hahmottaa, koska suurella intensiteetillä tehdyt asiat tulevat tekijälleen niin läheiseksi, että jokainen asia tuntuu tärkeältä. Näin uskon käyneen jossain määrin myös minulle tämän opinnäytetyön suhteen ja minun on toi-

sinaan ollut hankalaa luottaa omaan arvostelukykyyni. Juuri omaan mielipiteeseensä ja osaamiseensa luottaminen onkin ollut itselleni ehkä juuri se vaikein asia koko projektissa. Toisaalta olen saanut positiivisten palautteiden ja onnistumisien kautta myös itseluottamusta omaan ammattitaitooni ja koen vihdoin olevani ammattitaitoinen alallani vaikka opittavaakin varmasti vielä löytyy koko loppuelämäksi.

LÄHTEET

- Allen, J., O'Toole, W., Harris, R. & McDonnell, I. 2005. Festival and special event management. 3. uud. painos. Australia: John Wiley & Sons Australia Ltd.
- Bergström, S., Leppänen, A. 2009. Yrityksen asiakasmarkkinointi. 13. uud. p. Helsinki: Edita Publishing Oy.
- Grönroos, C. 2009. Palvelujen johtaminen ja markkinointi. 4. uud. p. Helsinki: WSOY-pro Oy.
- Iskola-Kesonen, H. 2004. Mitä, miksi, kuinka? Käsikirja tapahtumanjärjestäjille. Iisalmi: Suomen Liikunta ja Urheilu ry. SLU/julkaisusarja 10/04
- Kauhanen, J., Juurakko, A. & Kauhanen, V. 2002. Yleisötapahtuman suunnittelu ja toteutus. Vantaa: WSOY.
- Kettunen, S. 2009. Onnistu projektissa. 2. uud. p. WSOYpro Oy.
- Korkea-oja, T. 2013. Kullaan kotiseutu- ja museoyhdistys. Ulvila. Henkilökohtainen tiedonanto 24.10.2013.
- Leineperin ruukin www-sivut. 2013. Viitattu 1.11.2013. <http://www.leineperinruukki.fi>
- Leino, A. 2011. Sosiaalinen netti ja menestyvän pk-yrityksen mahdollisuudet. Infor Oy.
- Razaq, R., Walters, P. & Rashid, T. 2013. Events management: principles & practice. 2. uud. p. Great Britain: SAGE Publications Ltd.
- Ruuska, K. 2007. Pidä projekti hallinnassa: suunnittelu, menetelmät, vuorovaikutus. 6. uud. p. Talentum Media Oy.
- Shone, A. & Parry, B. 2004. Successful event management a practical handbook. 2. uud. p. Great Britain: Thomson Learning.
- Teemaruukkien www-sivut. 2013. Viitattu 1.11.2013. <http://www.teemaruukit.fi>
- Ulvilan kaupungin www-sivut. 2013. Viitattu 1.11.2013. <http://www.ulvila.fi>
- Uusi-Seppä, N. 2012. Satakunnan kulttuuriympäristöt eilen, tänään, huomenna. Satakunnan Museon julkaisuja 19/2012
- Vallo, H. 2009. Isännöiden ihanuus: tilaisuudet, tapahtumat. Infor Oy.
- Vallo, H. & Häyrynen, E. 2008. Tapahtuma on tilaisuus: tapahtumamarkkinointi ja tapahtuman järjestäminen. Helsinki: Tietosanoma Oy.

Vilka, H. & Airaksinen, T. 2004. Toiminnallinen opinnäytetyö. Helsinki: Tammi.

Väestökisterikeskuksen www-sivut.2013. Viitattu 1.11.2013. <http://www.vrk.fi>

LIITELUETTELO

LIITE 1	TULIRUUKIN AIKATAULU
LIITE 2	TULIRUUKIN TAPAHTUMASIVU FACEBOOKISSA
LIITE 3	TULIRUUKIN LEHTIMAINOKSET
LIITE 4	SATAKUNNAN KANSAN JULKAISU TULIRUUKISTA
LIITE 5	ULVILAN SEUDUN JULKAISU TULIRUUKISTA
LIITE 6	TULIRUUKIN MAINOSLEHTINEN
LIITE 7	JULISTE
LIITE 8	KÄSIOHJELMA
LIITE 9	ALUEPALOMESTARIN PÖYTÄKIRJA
LIITE 10	POLIISIN PÄÄTÖS
LIITE 11	TULIRUUKIN PALAUTELYSELYLOMAKE
LIITE 12	EIJA KANNISTON ARVIO

LIITE 1

TULIruukin aikataulu 4.10.2013

1(2)

18.00		18.30
Myyjät		Myyjät
Rakotuli	Mikko Kataja	Rakotuli
Nuotioapaja	Turkka Aaltonen	Nuotioapaja
Kekrikävely		Kekrikävely
Kengityssepät	Suomen Kengityssepät Ry	Kengityssepät
Sepät	Allan ja Jani Ryyänen	Sepät
Paloauto		Paloauto
Valorentoutus	Lavonen	Valorentoutus
Pihkavoiteen valmistus	Saippuapaja	Pihkavoiteen valmistus
Kynttiläpaja	Marianne Friberg	Kynttiläpaja
Herneleivän paisto	Kullaan keskiaikaseura Ry	Herneleivän paisto
Jousiammunta	Kullaan keskiaikaseura Ry	Jousiammunta
Kurpitsalyhtyjen kaiverrus	Pirjo Vallenius	Kurpitsalyhtyjen kaiverrus
	Salli Kulmala	Savipaja
Lasihelmi	Axel & Ida	Lasihelmi
Lyhtykoiso/valot	Kaarina	Lyhtykoiso/valot
Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti	Tapio Haapala	Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti
Taontaa muinaisella ahjolla	Mynämäen opiskelijat	Taontaa muinaisella ahjolla
Neulakinnastekniikka	Mynämäen opiskelijat	Neulakinnastekniikka
	Perinnekahvila Savipakari	
19.00		20.00
Myyjät	Myyjät	Myyjät
Rakotuli	Rakotuli	Rakotuli
Nuotioapaja	Nuotioapaja	
Kekrikävely	Kekrikävely	Kekrikävely
Kengityssepät	Kengityssepät	Kengityssepät
Sepät	Sepät	Sepät
Paloauto	Paloauto	Paloauto
Valorentoutus	Valorentoutus	Valorentoutus
Pihkavoiteen valmistus	Pihkavoiteen valmistus	Pihkavoiteen valmistus
Kynttiläpaja	Kynttiläpaja	Kynttiläpaja
Herneleivän paisto	Herneleivän paisto	Herneleivän paisto
Jousiammunta	Jousiammunta	Jousiammunta
Kurpitsalyhtyjen kaiverrus	Kurpitsalyhtyjen kaiverrus	Kurpitsalyhtyjen kaiverrus
Savipaja	Savipaja	Savipaja
Lasihelmi	Lasihelmi	Lasihelmi
Lyhtykoiso/valot	Lyhtykoiso/valot	Lyhtykoiso/valot
Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti	Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti	Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti
Taontaa muinaisella ahjolla	Taontaa muinaisella ahjolla	Taontaa muinaisella ahjolla
Neulakinnastekniikka	Neulakinnastekniikka	Neulakinnastekniikka
Tulishow		Tulishow
Sammontakojat	Sammontakojat -19.45	Sammontakojat 20.15
20.30		21.30
Myyjät	Myyjät	Myyjät
Rakotuli	Rakotuli	Rakotuli
Kekrikävely	Kekrikävely	Kekrikävely
Kengityssepät	Kengityssepät	Kengityssepät
Sepät	Sepät	Sepät
Paloauto	Paloauto	Paloauto
Valorentoutus	Valorentoutus	Valorentoutus
Pihkavoiteen valmistus	Pihkavoiteen valmistus	Pihkavoiteen valmistus
Kynttiläpaja	Kynttiläpaja	Kynttiläpaja
Herneleivän paisto	Herneleivän paisto	Herneleivän paisto
Jousiammunta	Jousiammunta	Jousiammunta
Kurpitsalyhtyjen kaiverrus	Kurpitsalyhtyjen kaiverrus	Kurpitsalyhtyjen kaiverrus
Savipaja	Savipaja	
Lasihelmi	Lasihelmi	Lasihelmi
Lyhtykoiso/valot	Lyhtykoiso/valot	Lyhtykoiso/valot
Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti	Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti	Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti
Taontaa muinaisella ahjolla	Taontaa muinaisella ahjolla	Taontaa muinaisella ahjolla
Neulakinnastekniikka	Neulakinnastekniikka	Neulakinnastekniikka
Sammontakojat -20.45	Kokko	Selim P. 21.30-22.15

Myyjät	Myyjät
Rakotuli	Rakotuli
Kekrikävely	Kekrikävely
Kengityssepät	Kengityssepät
Sepät	Sepät
Paloauto	Paloauto
Valorentoutus	Valorentoutus
Pihkavoiteen valmistus	Pihkavoiteen valmistus
Kynttiläpaja	Kynttiläpaja
Herneleivän paisto	Herneleivän paisto
Jousiammunta	
Kurpitsalyhtyjien kaiverrus	
Lasihelmi	Lasihelmi
Lyhtykoiso/valot	Lyhtykoiso/valot
Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti	Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti
Taontaa muinaisella ahjolla	Taontaa muinaisella ahjolla
Neulakinnastekniikka	Neulakinnastekniikka
Tulishow 22.15	Selim P. 22.30-23.00
23.00	23.30
Myyjät	Myyjät
Rakotuli	Rakotuli
Kekrikävely	Kekrikävely
Kengityssepät	Kengityssepät
Sepät	Sepät
Paloauto	Paloauto
Valorentoutus	Valorentoutus
Pihkavoiteen valmistus	Pihkavoiteen valmistus
Kynttiläpaja	Kynttiläpaja
Herneleivän paisto	Herneleivän paisto
Lasihelmi	Lasihelmi
Lyhtykoiso/valot	Lyhtykoiso/valot
Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti	Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti
Taontaa muinaisella ahjolla	Taontaa muinaisella ahjolla
Neulakinnastekniikka	Neulakinnastekniikka
Sammontakojat	Sammontakojat -24

TULIruukin tapahtumasivu Facebookissa

facebook Etsi ihmisiä, paikkoja ja asioita

Julkaiset, kommentoit ja tykkäät nimellä Teemaruukit — Vaihda nimeen Anna Pentikäinen

TULIruukki Julkinen · Luonut Teemaruukit

4. lokakuuta 2013 18:00 - 0:00

Tulta, valoa ja muinaista elämää! Tule kokemaan Leineperin Ruukki-alue uudella tavalla, elävällä tulella valaistuna ja täynnä mystiikkaa! Ohjelmassa työpajoja lapsille ja aikuisille, työnäytöksiä, tulishow, mystiset markkinat, musiikkia ja mukavaa yhdessäoloa! Tervetuloa!

Ohjelmassa esimerkiksi:

Työpajoja: Kurpitsalyhdyn kaiverrus, tervakynntiläpaja, rautalankapaja, nuotiopaja, rakovalkeat, jousiammuntaa, väri- ja valorentoutusta, paloautoon tutustumista ja kekrikävely.

Työnäytöksiä: Lasistudio Jan Torstenssonin lasihelmien tekoa, kengityssepät ja sepät takomassa, herneleipien paistoa, tulinuolten ammuntaa pimenevässä yössä ja piikavoiteen valmistusta. Lisäksi työnäytöksiä on mm. neulakinnastekniikasta, pässin kivespussin parkitsemisesta ja ehkä jopa kitkatulen tekemisestä viikinkiteltan vallatessa Ruukinkadun!

Muuta: Kolme huikeaa TULISHOWta, kokko, mystiset markkinat ja elävällä tulella valaistu Ruukin alue aina jokea myöden!

Savipakarissa teemaruokailu ja esiintyjänä mm. loistava Selim P.!

Lisätietoja ja esim. tähän mennessä varmistunut myyjälista löytyy osoitteesta: www.teemaruukit.fi

Mikäli haluat mukaan järjestämään tapahtumaa, ota yhteyttä:
0400 135 332 / anna.pentikainen@ulvila.fi
0400 135 181 / rosanna.telaranta@ulvila.fi

Osallistuu (199)

- Anna Pentikäinen
- Tuomas Lankinen
- Marja Koskela
- Olli Penttilä
- Rosanna Telaranta
- Seija Tuomi

Uusimmat osallistujat (20+ uutta)

Ehkä (144)

- Katariina Kalmari
- Viivi Lehtinen
- Tiina Jokitulppo
- Miia Kurri

TULLIRUUKKI

4.10. 2013 KLO 18-24 LEINEPERIN RUUKKI

KOE RUUKIN ALUE UUDELLÄ TAVALLA, ELÄVÄLLÄ
TULELLA VALAISTUNA JA TÄYNNÄ MYSTIIKKAA!

- Upeat TULLI-showt ja lentäviä tulinuolia
- 10 seppää takomassa mm. masuunin ahjoilla
- Elämyksiä muinaisesta elämästä
- Paljon työpajoja ja työnäytöksiä lapsille ja aikuisille!
- Mystiset markkinat, käsityöläispajat avoimna... ja **PALJON MUUTA!**
- Savipakarilla teemaruokailu ja musiikista vastaa mm. **Selim P.**
(A-oikeudet, avoimna klo. 1.30 asti)

Lisätietoja, työpajat ja tarkempi ohjelma:
www.leineperinruukki.fi www.teemaruukit.fi Fb: TULLIRuukki

 Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutueläisiin
 LEADER
 Elinkeino-, liikenne- ja
ympäristökeskus
 KÄRHTUSELTU

Satakunnan viikko

TULIRUUKKI

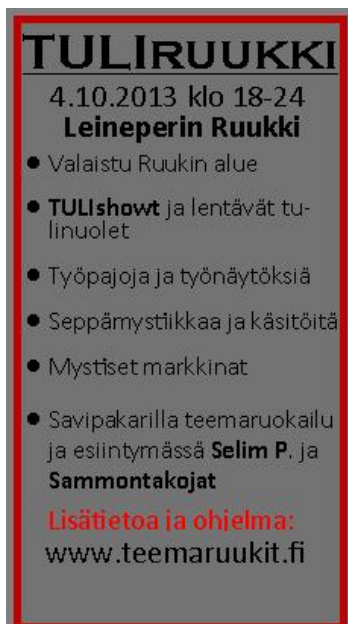
4.10.2013 klo 18 –24 LEINEPERIN RUUKILLA
KOE RUUKIN ALUE UDELLA TAVALLA, ELÄVÄLLÄ
TULELLA VALAISTUNA JA TÄYNNÄ MYSTIIKKAA!

- Upeat TULI-showt ja lentävät tulinuolet
- 10 seppää takomassa mm. masuuniin ahjoilla
- Elämyksiä muinaisesta elämästä
- Paljon työpajoja ja työnäytöksiä lapsille ja aikuisille!
- Savipakarilla teemaruokailu ja elävää musiikkia (A-oikeudet, avoinna klo 1.30 asti)
- Mystiset markkinat, kekrikävely, käsityöläispajat avoinna... JA PALJON MUUTA!

Lisätietoja, työpajat ja muu ohjelma:
www.leineperinruukki.fi Fb:TULIruukki www.teemaruukit.fi

 Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahasto: Eurooppa investoi maaseutualueisiin
 LEADER
 Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskus
 KARHUSEUTU

Satakunnan Kansa

TULIRUUKKI

4.10.2013 klo 18-24
Leineperin Ruukki

- Valaistu Ruukin alue
- **TULIshowt** ja lentävät tulinuolet
- Työpajoja ja työnäytöksiä
- Seppämystiikkaa ja käsitöitä
- Mystiset markkinat
- Savipakarilla teemaruokailu ja esiintymässä **Selim P.** ja **Sammontakoajat**

Lisätietoa ja ohjelma:
www.teemaruukit.fi

Satakunnan Kansan julkaisu TULIruukista

Päivitetty 7.10.2013 20:10, julkaistu 7.10.2013 15:50

Leineperin tulet kiinnostivat tuhansia

Satakunnan KansanLähetä palautetta toimittajalle

Circus Lumican tulitaitelija Tuomas Vuorinen viihdytti yleisöä.

Uvilan Leineperin kylän väkimäärä, 250, peräti 12-kertaistui viime perjantaina, kun kylällä järjestettiin ensimmäistä kertaa ilta- ja yö tapahtuma Tuliruukki.

Ohjelmiston lentävät tulinoulet, nauravat kurpitsalyhdyt, hehkuvat ahjot, kipinöivät tulishowt, tervan tuoksu ja rakovalkean loimu houkuttelivat paikalle 3 000 kävijää.

Alkuillan aikana vieraat saivat osallistua erilaisiin työpajoihin, joissa muun muassa koverrettiin kurpitsalyhtyjä ja kastettiin tervakynntilöitä.

Circus Lumican tulitaitelija **Tuomas Vuorinen** viihdytti huumorin sävyttämällä esityksillään väkeä.

Illan pimetessä meijerillä valmistettiin pihkavoidetta ja pidettiin mystisiä markkinoita chiliyhdistyksen tulisten maistiaisten kera.

Masuunilla koettiin seppämystiikkaa ahjojen loimussa Suomen Kengityssepät Ry:n jäsenten ja taideseppä **Antti Kuikan** loihtiessa mustasta raudasta työkaluja ja hevosenkenkiä.

Kankipajan sepänpajalla **Jani Ryyänen**, kullaalainen puukonvalmistuksen suomenmestari, takoi raudasta puukkoja. Rauta ja sen taipuminen ihmetytti erityisesti lapsia.

Ulvilan Seudun julkaisu TULIruukista 10.10.2013

10 Torstai 10. lokakuuta 2013 • ULVILAN SEUTU

Ennätysmäärä kävijöitä nautti Tuli-ruukin tunnelmasta

Katri Mäenpää

- Seuraavaksi näette KUOLEMAN tempun, sanoi tulitaiteilija Tuomas Vuorinen ja pyysi yleisää vastamaan: - Uuuuuu!

Leineperin ruukki oli täynnä elävää tulta ja mystistä tunnelmaa viime perjantain ilta- ja yö tapahtumassa Tuli-ruukissa. Tuli-ruukki oli Villages Full of Treasures -hankkeen neljäs Teemaruukki-tapahtuma ja se keräsi Leineperin ennätyselliset 3 000 kävijää.

- Ajattelimme edeltävien Teemaruukki-tapahtumien perusteella, että jos tapahtumaan tulee 1 000 vierasta, se on paljon. Odotukset kuitenkin ylittyivät monin verroin ja Tuli-ruukista muodostui ehdottomasti suosituin Teemaruukki-tapahtuma, kylä- ja markkinointikoordinaattori Eija Kannisto toteaa.

Tuli-ruukki oli rakennettu alkuillan osalta lapsiperheitä ajatellen. Erilaisissa työpajoissa pääsi kivaertamaan kurpitsalyhyjä, kassamaan tervakynntiloita ja rakentamaan nuotioita. Erityisen suosittu ohjelmanumero oli Circus Lumican tulitaiteilija Tuomas Vuorinen, joka viihdytti haumorin sävyillä illan aikana. Hän sai yleisön mukaan tunnelmaan ja innosti tempuillaan niin lapsia kuin aikuisia.

- Hankkeen ja Teemaruukki-tapahtumien tarkoitus on ollutkin saada ihmisiä käymään Leineperissä. Erityisesti olemme toivoneet, että lapsiperheet löytäisivät ruukin, Kannisto perustelee.

Tapahtumat eivät loppu

Ulvilan kaupungin hallinnoima Villages Full of Treasures -hanke päättyy vuoden loppuun. Vaikka EU:n maaseudun kehittämishankkeesta rahoituksen saanut hanke päättyy, jatkuvat Teemaruukki-tapahtumat Leineperissä.

- Olemme jo päättäneet, että ainakin Tuli-ruukki-tapahtuma järjestetään uudelleen ensi lokakuussa. Silloin järjestäjänä toimii Ulvilan kaupunki yhteistyössä eri toimijoiden kanssa. Olemme saaneet paljon positiivista palautetta Tuli-ruukista niin toimijoilta kuin kävijöiltä. Leineperin yrittäjät, Mariat, Keskiakaseura ja Kyläyhdistys tulevat ainakin olemaan mukana seuraavan tapahtuman järjestämisessä, Eija Kannisto kertoo.

Teemaruukki-tapahtumat ovat erilaisia kuin perinteiset markkinatapahtumat. Niissä keskityään enemmän toimintaan. Hankkeen puitteissa mahdollisesti järjestetään vielä yksi tapahtuma ennen joulua.

- Olemme ahdistavasti puhuneet joulunäistä. Tapahtumasta ei ole tulossa suurisuuntaisia markkinoita, vaan siinä keskityttiisiin työpajatoimintaan. Joulunäissä voisi olla kynttiläpaja, korttipaja ja piparipaja. Jälleen siis tekemistä lapsiperheille, Kannisto suunnittelee.

Circus Lumican tulitaiteilija Tuomas Vuorinen viihdytti yleisää hauskailla ja lumoavilla show'illa kolmesti illan aikana.

Tuli-ruukissa päästiin tuoksuilemaan tervakynntiloita ja pihkavoiteita. Tuotteita sai ostaa mystisillä markkinoilla.

TULIruukin mainoslehtinen

TULIRUUKKI

4.10.2013 KLO 18-24

LEINEPERIN RUUKILLA

- ◆ **TULI- , VALO- JA METALLITAIDETTA**
- ◆ **SEPPÄMYSTIIKKAA**
- ◆ **KEKRIPERINNETÄ**
- ◆ **TYÖPAJOJA**
- ◆ **TYÖNÄYTÖKSIÄ**
- ◆ **MUSIIKKIA**
- ◆ **MYSTISET MARKKINAT**
- + PALJON MUUTA!**

WWW.TEEMARUUKIT.FI

FB: TULIRUUKKI

TULIruukin juliste

TULI- RUUKKI

LEINEPERIN RUUKKI

4.10.2013
18 – 24

TULE KOKEMAAN RUUKIN ALUE
UUEDELLA TAVALLA, ELÄVÄLLÄ TU-
LELLA VALAISTUNA JA TÄYNNÄ
MYSTIIKKAA!

- **TULISHOWT JA LENTÄVÄT TULINUOLET**
- **SEPPÄMYSTIIKKAA** SEPÄN PAJALLA JA MA-
SUUNILLA. PAIKALLA MM. JOUKKO KENGI-
TYSSEPPIÄ
- **TYÖPAJOJA** LAPSILLE JA AIKUISILLE ESIM.
KURPITSALYHDYN KAIVERRUS, JOUSIAM-
MUNTA, TERVAKYNTTILÄPAJA, VÄRI- JA VA-
LORENTOUTUSTA, RAKOVALKEAT, NUO-
TIOPAJA ...
- **TYÖNÄYTÖKSIÄ** ESIM. LASIHELMEN VALMIS-
TUS, LYHTYKOISO/VALOT, PIHKAVOITEEN
VALMISTUS, HERNELEIVÄN PAISTOA...
- **MYSTISET MARKKINAT**
- **KEKRIKÄVELY, PALOAUTO, KOKKO JA PAL-
JON MUUTA!**
- **SAVIPAKARILLA TEEMARUOKAA JA**
MUSIIKISTA VASTAA **SELIM P.** JA
SAMMONTAKOJAT

www.leineperinruukki.fi www.teemaruukit.fi Facebook: TULIruukki

Euroopan maaseudun
kehittämisen maatalousrahasto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Elinkeino-, Maanne- ja
ympäristökeskus

TULIRuukin käsiohjelma

Tekstipuoli

OHJELMA		
<u>Klo</u>		<u>Kartta</u>
18.00	TULIRuukki aukeaa	
19.00	TULLshow	5
19.15	Sammontakojat (musiikkia)	4
20.00	TULLshow	5
20.15	Sammontakojat	4
21.00	Kokko	19
21.30	Selim P. (musiikkia)	4
22.15	TULLshow	5
22.30	Selim P.	4
23.00	Sammontakojat	4
-1.30	Savipakari avoinna	4

TULIRUUKKI

4.10.2013 KLO 18-24

LEINEPERIN RUUKKI

KOE RUUKIN ALUE UUDELLA TAVALLA. ELÄVÄLLÄ TULELLA VALAISTUNA JA TÄYNNÄ TUNNELMAA!

PALJON TYÖPAJOJA JA TYÖNÄYTKÖSIÄ, ESITYKSIÄ, MUSIIKKIA, KÄSITYÖPUODIT AVOINNA JA MYÖS MYSTISET MARKKINAT!

www.teemaruukit.fi

TYÖPAJAT – JA NÄYTÖKSET		<u>Kartta</u>
• Nuotiopaja 18-20		30
• Rakovalkeat		30
• Jousiammunta, keskiaikaista elämää, tulinolet		30
• Suomen Kengityssepät Ry		22
• Sepät työssään		20
• Väri/valorentous		29
• Kurpitsalyhtyjen kaiverrus		2
• Pihkavoiteen valmistus		15
• Tervakynttiläpaja		15
• Neulakinnastekniikka ja kehräys		2
• Savipaja 18.30-21		2
• Lasihelmi –työnäytös		7
• Lyhtykoiso/valot		11
• Metallivieheiden kunnostus ja entisöinti		14
• Rautalankatyöpaja 18-21		13
• Lautanauhatekniikka, nahan pehmitys ja tuohityöt		9-14
• Paloauto		3
• Kekrikävely aloitus		29

Karttapuoli

Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaisto:
Eurooppa investoi maaseutualueisiin

Leineperin Ruukki
29320 Leineperi
Ulvila Finland
www.teemaruukit.fi
www.leineperinruukki.fi

HUOMIOITHAN, ETTÄ LAPSI OSALLISTUU TYÖPAJOIHIN AINA AIKUISEN KANSSA!

Leineperin Ruukki

LEINEPERIN RUUKIN MATKAILUALUE

Aluepalomestarin pöytäkirja

Satakunnan pelastuslaitos

PÖYTÄKIRJA

sivu 1 / 1

Yleinen palotarkastus

Annetut määräykset perustuvat pelastuslain N:o 379/2011 80 §:ään.

06.09.2013

Pöytäkirjanro

84 491

Vastaanottaja

ULVILAN KAUPUNKI
Anna Pietikäinen
PL 77
28401 ULVILA

Kohde

LEINEPERINRUUKI
Ruuinkatu
29320 LEINEPERI

Osapuolet

Pietikäinen Anna
Rantanen Heikki

Lausunto

SUORITIN TULIRUUKKI TAPAHTUMAN SUUNNITELMAN JA ALUEEN TARKASTUKSEN LEINEPERIN RUUKIN ALUEELLA.

Tapahtumasta tehty todella hyvä suunnitelma, jossa on huomioitu kaikki palo- ja henkilöturvallisuusasiat sekä pimeä olosuhteet hyvin.

Alueella on paloauto tapahtuman ajan esittelyssä.

Sää olosuhteet tarkennetaan kaksi päivää ennen tapahtumaa.

Tapahtumalle on myönnetty lupa.

Aluepalomestari
Heikki Rantanen

Porin poliisin päätös

SATAKUNNAN POLIISILAITOS
Satakunnankatu 5/PL 38
28101 PORI
P. 07187 40501

PÄÄTÖS

1 (1)

30.9.2013

Anna Pentikäinen, Rosanna Telaranta
yhteysthenkilö: Rosanna Telaranta 0400-135332

Asia: 4.10.2013, kello 17.30-24.00, Tuliruukki-tapahtuma Ulvilan Kullaan Leineperissä, Ruukin alueella. Päätös Ruukinkadun tilapäisestä tiesulkemisesta moottoriajoneuvolla ajo kielletty -liikennemerkein ja määräys liikenteenohjaajista.

Pysäköintiä varten Leineperin kylästä on varattu karttaan merkittyjä pysäköintialueita, joihin liikenteenohjaajat ohjaavat tapahtumaan saapuvan liikenteen.

Järjestäjä esittää liitteessä mainittuja henkilöitä liikenteenohjaajiksi.

Päätös:

Poliisilaitos on kuullut 30.9.2013 puhelimitse tiepitäjän edustajaa, Ulvilan kaupungin teknistä johtajaa Juha Hjulgrenia, joka ei vastusta Ruukinkadun sulkemista tapahtuman ajaksi.

Tapahtuman järjestäjä voi sulkea Ruukinkadun ja asettaa moottoriajoneuvolla ajo kielletty -liikennemerkit (Tla 16§/372) ehdottamalleen alueelle tilapäisesti osoittamaan Ruukinkadun sulkemista yleiseltä liikenteeltä (tieliikennelaki 54 §).

Poliisi määrää hakemuksessa mainitut, järjestäjän ehdottamat henkilöt liikenteenohjaajiksi tapahtumaan ja heillä tulee olla muusta liikenteestä erottuva yhdenmukainen SFS-EN-471 -standardin vaatimukset täyttävä vaatetus, heijastinliivit (tieliikennelaki 49 §, 6 momentti).

Liikenteenohjaajaan sovelletaan tehtävässään rikosoikeudellisia virkavastuuta koskevia säännöksiä (tieliikennelaki 49 §, 7 momentti).

Petri Kangas
komisario

TULIruukin palautekyselylomake

TULIRUUKKI 4.10.2013

1. OLETKO NAINEN/MIES
2. IKÄ ALLE 15 15–25 26-40 41–60 61-99
3. KENEN KANSSA TULIT TAPAHTUMAAN?
YSTÄVÄ PERHEENJÄSEN MUU (KUKA)
4. KOTIPAIKKAKUNTASI? _____
5. MISTÄ SAIT TIEDON TAPAHTUMASTA? _____
_____
_____
6. OLETKO KÄYNYT ALUEELLA AIEMMIN? _____
7. KOULUARVOSANA (4-10) TAPAHTUMALLE? _____
8. RUUSUT, RISUT JA KEHITTÄMISIDEAT? _____
_____
_____

KIITOS! PALAUTUS SAVIPAKARILLE TAI KYLÄTILAAN

TULIruukki -tapahtuman arvio tapahtumajärjestäjän näkökulmasta

TULIruukki 4.10.2013 oli Ulvilan kaupungin hallinnoiman kansainvälisen Villages Full of Treasures – hankkeen paikallinen pääteematapahtuma. Se tehtiin tapahtumaksi, jollaista ei koskaan ole vielä järjestetty Leineperin ruukkiympäristössä. Tapahtumaan liittyi runsaasti ”jännittäviä” ja uusia elementtejä, jotka kaikki eivät olleet aivan riskittömiä. TULI elementtinä oli näistä ehkä merkittävin, sillä valtakunnallises-tikin arvokkaan teollisuuskulttuuriympäristön haavoittuvuus tulipalon sattuessa on merkittävä. Lisäksi tapahtuma rakennettiin ilta- ja yö tapahtumaksi pimeyden ja valon kontrastin aikaan saamiseksi sekä aivan uusien kävijäryhmien tavoittelemiksi ruukin matkailuympäristöön. Tapahtuman sisällön merkittävin tekijä oli tapahtuman teema, TULI, jonka tuli näkyä tai liittyä kaikkeen tapahtumassa tuotettuun – niin ohjelmaan, maisemaan, ruokaan, markkinointiin, myyjiin kuin työpajoihinkin. Teematapahtumi-en yksi merkittävä tekijä on ollut myös teemaan liittyvien yhdistysten, tahojen tai sidosryhmien mukaan saaminen tapahtumaan tuottamaan ohjelmaa ja elävyyttä. Tapahtuman kävijämääräodote oli 500 – 1000 kävijää 6 tunnin tapahtuma-aikana, mutta kävijöitä oli yli 3000 liikenteenohjaajien laskentaan perustuen.

TULIruukin vastuullisena organisaattorina ja tapahtuman vetäjänä toimi Ulvilan kaupungin SAMK:n matkailuharjoittelija Anna Pentikäinen, jonka toiminta oli ammattimaista, järjestelmällistä ja innostavaa.

Tapahtuman merkittävin tekijä eli turvallisuus oli varmennettu eri toimintojen turval-lisella sijoittelulla, osaavalla järjestysmies- ja liikenneohjauskapasiteetilla, perusteel-lisella turvallisuussuunnitelmalla, palomestarin kanssa käydyillä useammalla maas-tokäynnillä, ensisammutuskalustolla sekä vapaapalokuntien mukanaololla tapahtu-massa niin ensivasteen kuin sammutustoiminnankin osalta. Turvallisuusasiat toimi-vat hyvin kolminkertaisesta väkimäärästä huolimatta, tosin tulevana tapahtumaker-toina järjestyksen- ja liikenteenohjaajien sekä eräiden työpajojen ohjaajien määrää pitää lisätä tämänvuotisen kävijämäärän mukaiseksi.

Tapahtuman ohjelma ja tunnelma sai yleisöltä ja Leineperin ruukkialueen toimijoilta erityistä kiitosta. Alueen valaisu elävin tulien lähes 200 lyhdyn kapasiteetilla, joen kelluvat tulet, TULIshowt, tulinuolien ampuminen ja erilaiset nuotio-, rakovalkea- ja ahjotulet ympäri aluetta loivat ainutlaatuisen, mystisen tunnelman pimenevässä illas-sa. Tapahtuman teeman toteuttaminen ohjelmassa onnistui loistavasti, josta mm. erään kävijän palaute, jossa kiitettiin TULIteeman kokemista kaikilla aisteilla, niin tulisena chilinä (maku), rakovalkean lämpönä (tunto), nuotion räiskeenä (kuulo), lyh-tyjen valona (näkö) tai tulishown mystiikkana. Myös eri tahojen panos ohjelmaan onnistui loistavasti. Leineperin ruukkialueen omien yrittäjien ja yhdistysten tuotta-man ohjelman lisäksi ohjelmaa tuottivat alueen ulkopuolisina yhteisöinä ilman kor-vausta esim. Ulvilan keskiaikaseura, Suomen kengitysseppäyhdistys, Mynämäen muinaisartesaniopiskelijat ja VPK. Tapahtuman myyjät oli vahvasti teemaan liitty-viä esim. lyhty-, kynttilä- ja jätkänkynttilämyyjiä.

Tapahtuman ruokahuolto oli ainoa asia, josta yleisöltä tuli kritiikkiä tai parannusehdotuksia. Odotetun väkimäärän muodostuminen kolminkertaiseksi näkyi pitkinä jonoina alueen ainoaan ruoka- ja kahvipaikkaan. Vaikka alueella oli muutakin elintarviketarjontaa mm. paistettuina herneleipinä, inkiväärisimaa, sian lämminsavukylkeä, makkaraa ja juomista, niin yleisön kolminkertainen määrä olisi edellyttänyt enemmän ruokatarjontaa alueelle ja esim. sujuvampaa maksukäytäntöä. Isoon väkimäärään ei siis osattu varautua, vaikka varsinaisesti ruokatarjottava ei alueelta loppunutkaan kesken.

Kaikkiaan tapahtuman järjestelyt ja tuottaminen olivat menestys – niin turvallisuusasioissa, ohjelman, toimijoiden, yleisön ja järjestäjänkin kannalta. Tapahtuman tuloksina voidaan mainita myös uusien kävijäryhmien saaminen alueelle, lapsiperheiden suuri osuus tapahtuman kävijöistä, alueen toimijoiden yhteistyön tiivistyminen, usko alueen vetovoimaan ja omaan tekemiseen sekä uusien markkinointikanavien (sosiaalisen median toimivuus ja uuden kävijäryhmän tavoittaminen = 6000 käyntiä sivustoilla) haltuunotto ja markkinoinnin onnistuminen.

TULIruukki – tapahtuma tullaan järjestämään jatkossakin, koska tapahtuma yllätti positiivisesti monella saralla, se koettiin uudeksi ja erilaiseksi, se sai uusia kävijöitä tutustumaan ruukkialueeseen ja tapahtuma sai valtavasti positiivista palautetta ja yleisöltä vaatimuksia järjestää jatkossakin vastaavaa tapahtumaa. Tapahtuman onnistumisen oleellisena tekijänä on ollut organisaattorin kyky järjestää asioita, ottaa huomioon erilaisia tapahtuman yllätystekijöitäkin, sitouttaa eri tahoja, kyky huomioida budjetti ja tehdä onnistunut markkinointi ja tapahtuman jälkityö.

Eija Kannisto, Ulvilan kaupunki